

De
648

M. HENRICI GOTTLIEB REIME,
Facult. Philosoph. Jenens. Adjuncti,

مفتاح العربية

boc est,

CLAVIS LINGVAE ARABICAE;

Institutionem ejus

Methodo maximam partem *Danziana*
ita *in compendio* tradens,

Vt cuncta innotescere possint scientificae,
anomaliis analogiae restitutis;

EXEMPLIS PROBATA, AVTO-
RIS OBSERVATIONIBVS, VT ET SCHE-
MATIBVS MAXIME NECESSARIIS, NEC
NON VERBORVM TAM PERFECTORVM
QVAM IMPERECTORVM PARADIG-
MATIBVS ILLVSTRATA.

JENAE,

Typis Nisianis exscriptis Joh. Volckm. Marggravius.

1718.

M. H. N. GOTTLOB REIMER
Facult. Philosph. Jenens. Adjuncti

1800
No. 11

CLAVIS LINGVAE
ARABICAE

Institutiones
Methodo maxime partim Duxit

Typis ...
1800

VIRO
VERE MAGNO
SUMME REVERENDO, MAGNIFI-
CO AC EXCELLENTISSIMO,

JOH. ANDREAE
DANZIO,

SS. THEOL. DOCTORI CELE-
BERRIMO, EIVSQVE AC LINGVARVM
ORIENTALIVM PROFESSORI OPTI-
ME MERITO,

p. t.

ALMAE NOSTRAE SALANAE
QUARTVM RECTORI MA-
GNIFICO

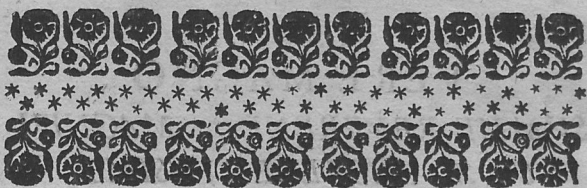
Prudenti, pio, felici,
DOMINO, PRAECEPTORI, PATRONO,
AC STUDIORVM SVORVM PROMO-
TORI BENIGNO,

CLAVEM HANC ARA-
BICAM,

animo deuotissimo & grato

D.D.D.

Autor.

VIR SVMMÆ REVERENDE
MAGNIFICE AC EXCELLEN-
TISSIME.

*Appellanti TE publice,
veniam dabis, cui alias
ad TE liberum semper
& beneuolum concessi-
sti aditum. Beneficia, quibus me
Tibi obstrictum reddisti, & adhuc
deuincis penitus, ita comparata
sunt, ut non sufficiat, inter priua-
tos parietes grates Tibi persoluisse;
sed mei omnino officii ratio postulat,
ut publice, & in orbis literarii
luce tester, quantum Tibi debeam.*

Ex

Ex quo enim mihi Tuum expetii
patrocinium, tanta benevolentia me
es complexus, & ita pro salute mea
inuigilasti; ut lubens fatear, &
grata mente hilarique fronte cele-
brem, me post DEVM eam Tibi
fere unice debere. Diu iam medi-
tatus sum de occasione, qua debi-
tum meum, quod exsoluere nun-
quam possum, faterer saltem omni-
bus, & munusculum aliquod lite-
rarium arrhae loco darem. Quam
vellem, ut fieri id posset labore,
splendido & fulgenti Tuon nomine di-
gno! Sed cum tale quid a me exspe-
ctari non possit; amplius me conti-
nere non potui, quin hanc, qualis-
cunque est, opellam arriperem, &
Tibi,

Tibi, **SVMME REVERENDE**
VIR! consecrarem. Quod ut face-
 rem, hoc etiam ex capite impelle-
 bar, quia, quae hic orbi literario
 sisto, uti alia, si quae sunt, mea,
 ex **TE** potissimum, tanquam ex
 fonte rerum Orientalium, copio-
 sissime fluente, hausi, & dein di-
 gesi, atque in usus meos priuatos
 conuerti, quae nunc publicis usibus
 non denegare volui. Accipe ergo,
 quae Tibi debeo, fronte, quod so-
 les, serena, & in tesseram animi,
 Tibi post cineres quoque deuinctissi-
 mi, deuotissimique. Precor ani-
 mitus, ut benignissimum Numen
 senectutem Tuam, **VENERABI-**
LIS SENEX! ad Nestoris annos
 pro-

prouehat, ut diu adhuc tam ore
 quam scriptis Ecclesiae Christianae,
 quod hucusque praestitisti abunde,
 inservias. Sic nominis Tui gloria,
 quae per orbem dudum innotuit,
 & ita confirmata est, ut eius me-
 moria nulli unquam obliuioni tradi
 queat; semper maius adhuc, atque
 iterum maius sibi robur sumet, &
 nostra speciatim Academia, post
 fata etiam Tua beata, incompara-
 bile prorsus atque perenne in TE
 habebit ornamentum, & tam de
 Tua salute & fama, quam de suis
 incrementis, quae Tibi Tuaeque
 prudentiae ac industriae debet ma-
 gnam partem, magnopere exulta-
 bit. Ego tandem, cliens Tuus de-

*uotissimus, de tanto Patrono, quem
ut DEVS diu saluum atque incolu-
mem praestet, intensissimis semper
efflagitabo precibus, constanter mi-
hi gratulabor. Qui morior*

VIR SVMMÆ REVERENDE,
MAGNIFICE AC EXCEL-
LENTISSIME

*Nominis
tui celeberrimi*

Dab. Ienae, VIII. Calend.
Ostobr. MDCCXVIII.

Cultor deuotissimus

M. Henricus Gottlieb Reime,
Facult. Philosoph. Adj.

LE-

LECTORI PLACIDO

S. P. D.

Autor.

Sic tandem aliquando lucem pu-
 blicam Grammatica nostra Ara-
 bica post aspicit, quam varios
 casus, varia rerum discrimina
 experta est. Quae fecere, ut
 promissis, quae publice dedi, stare adhuc
 non potuerim. Nam vel non aderat, qui
 huic labori sumtus impenderet, nimis pro-
 lixo vni alteriue viso; vel, si sumtus promit-
 tebantur, typi deficiebant Arabici, ad hoc
 opus edendum necessarii; vel aliae suborie-
 bantur difficultates, quae totum institutum
 impediabant. Quas ut e medio tollerem,
 meis nunc effeci sumtibus; & simul ea re
 potissimum libri huius euulgationem promo-
 ui, ut prolixas, quas hinc inde adieceram
 annotationes, omitterem, criticas seu philo-
 logi-

logicas. *Compendium* itaque *Institutionum Arabicarum* nunc accipis, *Lector beneuole*, non opus aliquod prolixum, & copiosius dilucidatum. Eas tamen notas, quibus carere liber commode non poterat, haud erasi; prolixiores in posterum fortassis tecum, si ere fuerit, communicaturus. *Adiecturus etiam*, si non ingrata haec fuisse deprehendero, *interpretem Arabicum, paradigmata Syriacorum verborum tam perfectorum quam imperfectorum*, nec non, si sumtus sufficientes promiserint bibliopolae, *concordantias Noui Testamenti Syriaci*, de quibus multum diuq; cogitavi atque laboraui, aliorum etiam, Clarissimorum doctissimorumque virorum opera in vsus publicos, suos, meosque exorata & exoranda. Hac vero forma hoc opusculum prodire volui, vt cum accuratis operibus Grammaticis *Celeb. Danzii* si non conferri, compingi tamen possit Grammatica nostra. Vtere ea feliciter, L. B. & mihi meisque conatibus favere perge, ac Vale!

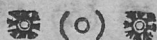
SYLLABVS GRAMMATI- CAE ARABICAE.

CAP. I.

De Lectione.

§. 1. Tractat de literis in genere. §. 2. De organo literarum. §. 3. De literis mouendis, quiescilibusque agit, & quando actu quiescant, tradit. §. 4. Sistit literas variabiles, connexiuas, finales, dilatabiles, flexiles, euehibiles &c. §. 5. Literas radicales exhibet & seruales. Et quando hae actu seruiant, thesibus XIV. adiectis distincte demonstrat. §. 6. De Vocalibus. §. 7. De fulcris vocalium. §. 8. De Diphtongis. §. 9. De scheuate Arabum seu Dçiesmate. §. 10. De Tisdid, seu Dagesch Arabum. §. 11. De Hamfa. §. 12. De Wisla, agit, & §. 13. Specialiora de Elif vnionis tradit. §. 14. De Midda, & §. 15. De Syllabis agit. §. 16. Sedem toni, & §. 17. Distinctionum notas ponit ob oculos.

CAP.

CAP. II.

De Pronominibus.

§. 18. Generale Pronominum discrimen.
§. 19. Personalia pronomina exhibet. §. 20. Demonstratiua. §. 21. Relatiua. §. 22. Defectiua. §. 23. Speciatim articulum ج , ex suis fontibus genuinis, ex pronomine relatiuo Arabico, deductum. §. 24. Suffixorum schema. §. 25. Mutationes, ob adiecta suffixa in orationum partibus oriri solitas, tradit.

CAP. III.

De Verbis perfectis.

§. 26. Generaliora de verbis continet.
§. 27. Formationem praeteritorum, per IV. classes omnium. §. 28. Flexionem praeteritorum per personas. §. 29. Formationem Imperatiuorum, a praeteritis suis descendentium, repraesentat. §. 30. Futura actiua a suis formantur Imperatiuis, & futura passiuia ab actiuis Futuris. §. 31. Participia, a Futuris formanda, perhibentur. §. 32. Siftuntur Infinitiu. §. 33. Adiicitur Doctrina de qua-

quadratis verbis, & §. 34. Quid literae *ā*
& *ā*, aliaque nonnullae, in verbis patiuntur
mutationis, significatur.

CAP. IV.

De Verbis Imperfectis.

§. 35. Transitum facit ad verba Imperfe-
cta. §. 36. De Verbis Fe Vau. §. 37. De
Verbis Fe Iod. §. 38. De Hamfatis prima
radicali. §. 39. De Hamfatis media, & ter-
tia radicali. §. 40. De quiescentibus ter-
tia *و*. §. 41. De quiescentibus tertia *ب*.
§. 42. De quiescentibus Aiin. §. 43. De ge-
minantibus secundam tractat. Quid de du-
pliciter imperfectis habendum sit, hic insi-
mul praecipitur.

CAP. V.

De Nominibus.

§. 44. Ad doctrinam de nomine transit.
§. 45. Sistit nominis Figuram. §. 46. For-
mam. §. 47. Nunnationem, huiusque omis-
sionem. §. 48. Genus. §. 49. Motionem.
§. 50. Numeros & Casus. Scorsim. §. 51. Vo-
cativum

catiui flexio varia traditur, & §. 52. Pertractatur doctrina de pluralibus nominibus fractis. §. 53. Status describit.

CAP. VI.

De Particulis & Figuris Grammaticis.

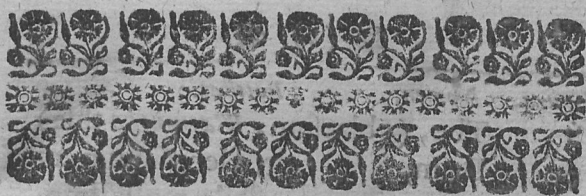
§. 54. De particulis agit non connexis. §. 55. Exhibet Epenthesis. §. 56. Paragogen. §. 57. Apocopen, vbi etiam, quid de Syncope hic statuendum, not. (a) indicatur. §. 58. Antithesis.

CAP. VII.

Varia Arabicae Grammaticae supplementa suppeditans.

§. 59. De discrimine partium orationis Arabicae. §. 60. De inuestigatione radice agit. §. 61. De inuestigandis coniugationibus. §. 62. Methodum analyseos Arabicae suppeditat. Hisce subiiciuntur alia additamenta necessaria, item errores typographici & paradigmata verborum tam perfectorum, quam imperfectorum.

مس

بِسْمِ اللَّهِ

CAP. I.

*De elementis primis & univ-
ersalisimis.*

§. 1.

*itterae Arabicae a dextra ver-
sus sinistram scriptae, sunt
XXVIII. eaeque omnes conso-
nae. Quarum notetur*

<i>Figura,</i>	<i>Nomen,</i>	<i>Potestas.</i>
Ⲁ	Elif, (a)	Spiritus Graecorum lenis (')
Ⲃ	Be,	b. lenissimum, Ⲃ Ebraeum f. bh.
Ⲅ	Te,	t. omnium durissi- mum.
	Ⲁ	Ⲅ The,

<i>Figura,</i>	<i>Nomen,</i>	<i>Potestas.</i>
Ⲛ	The, (t blaesum,	<i>Wasmutbo thse</i>)
Ⲙ	Dçim,	dç, d lenissimum cum sibilo molliissimo.
Ⲏ	Hha vel Cha,	hh, vel ch, Ⲛ Ebraeo- rum.
Ⲙ	Cha,	Caph Raphatum, χ Graecorum.
Ⲙ	Dal,	dh, f. d. lenissimum.
Ⲙ	Dsal, d blaesum,	ds, ex Ebraeo enim sibilo Ⲛ lenissimo aliquid attrahit.
Ⲛ	Re,	Ⲛ
Ⲛ	çe,	ç ad instar lenissimi Gallorum S.
Ⲛ	Sin,	Ⲛ, respondens Ebraeo Ⲙ.
Ⲛ	Schin,	sch, respondens E- braeo Ⲙ.
Ⲛ	Tzad,	tz,
Ⲛ	Tfad,	tf,
Ⲛ	Ta,	θ Graecorum, nonnihil tamen durius eo ad- huc est.
Ⲛ	Ta,	Medium inter d & t, Graecorum θ.
Ⲛ	Ajin,	chch, seu hhhh, respondet ex asse Ebraeo Ⲙ è Gajin,

<i>Figura,</i>	<i>Nomen,</i>	<i>Potestas.</i>
ו	Gajin, Fe,	g. 3 Ebr. ph, ̄ molle s. rapha- tum Ebraeorum.
ק	(β) Kaph,	κ, Ebraeum ρ.
כ	Kef,	⋈ Ebraeum, cum aspi- ratione.
ל	Lam,	l.
מ	Mim,	m.
נ	Nun,	n.
ו	Wau,	vv.
ה	He,	h, spiritus asper Grae- corum (̄) Ebraeo- rum ה.
י	Je,	j, Ebraeum Jod.

(α) Obs. 1. Arabes hanc literam *Alefon* vel *Alaf* appellant.

(β) Obs. 2. Arabes occidentales seu Mauri, τὸ *Kaf* ita scribunt ک & a Fe per punctum infra positum distinguunt, و; Orientales pro ک pin-
gunt مین vel مین, vel مین. Interdum pun-
cta literarum diacritica omittuntur, & hac
nota v indicantur.

Obs. 3. *Extraessentialis potestas literarum, qua nu-
merorum notae sunt, est sequens:*

10.	9.	8.	7.	6.	5.	4.	3.	2.	1.
200.	100.	90.	80.	70.	60.	50.	40.	30.	20.
1000.	900.	800.	700.	600.	500.	400.	300.		

ش
ت
ث
خ
ن
ض
ظ
غ

Numeri intermedii exprimuntur, ut apud
Ebraeos.

§. 2.

Ratione ORGANI, inter pronuncian-
dum prae reliquis per litteram aliquam af-
fecti, dispeſci poſſunt litterae in *Gutturales*
أهـجـع, *Palatinas*, غـيـكـخـق, *Linguales*,
ذـلـذـتـ Porro in *Dentales*, uti ſunt:
بـوـفـ, & denique *Labiales*, نـرـسـضـصـطـثـ

- Obſ. 1. *Litterae unius organi facile inter ſe alternant,*
manente eadem vocis ſignificatione. (a)
- Obſ. 2. *Arabes Ebraeorum voces faciunt ſuas per al-*
ternationem litterarum ejusdem organi (b) &
quieſcentium, (c) *per litterarum transpoſitio-*
nem, (d) *ablationem*, (e) *adjectionem* (f) &c.
- Obſ. 3. *Vocales etiam Ebraeorum Arabes varie per-*
mutant. (g)

Obſ.

Obf. 7. Literae Linguales & Dentales Arabibus dicuntur solares, reliquae lunares.

(a) v. c. ذِي & ذِهِي Di & Debi, haec, idem significat ذِي & ذِهِي Ti, Tebi.

(b) v. gr. سَمِعَ, Samea, audiuit, ex Ebraeorum שָׁמַע:

(c) e. gr. مِئָה Mejaon, centum, ex Ebr. מֵאָה it. אֵי אֵי אֵי vel אֵי אֵי אֵי signum ex Ebr. אֵי

(d) e. c. נָסִי Nason, homo ex Ebraeorum נֶאֱמַר it. מֵע vel מֵע, maa vel ma, cum ex Ebr. עַם

(e) אֵף & אֶף phon & phaton, pernicius, noxa, ex Ebr. אֶפְרַיִם

(f) אֵלַי, ala, ex Ebr. עַל super. Caeterum recurrunt hic ea omnia quae Rev. DANZIVS de Chaldaicis retulit §. 3. instituit. Ebr. obs. 2.

(g) De permutatione vocalium testantur exempla jam allata.

§. 3.

Ratione SONI literae sunt

I. *Mouendae*, quae ope vocalis sonum

A 3

com-

competentem ubiuis perficiunt, cujusmodi sunt praeter **اوي** omnes.

II. *Quiescibiles*, **اوي** (Eui) debiles Arabibus dictae, in medio ac fine vocis, destitutae puncto vocali motum earum indicante, latitant actu quiescentes, quaelibet post vocalem motui suo cognatam, mox indicandam. Nimirum

1. **ا** quiescit post *Fata* & *dçiesma* subintellegendum. (a)

2. **و** quiescit, quatenus est fulcrum vocalis, & **ي** conficit, (b) rarius etiam, quando vicarium, est **ر** post **ـ** *

3. **س** quiescit tam post **ـ** (*Keſre*) (c) quam post **ـ** (*Fata*) (d)

Obs. 1. **ا** & **ي** etiam post *Nunnationem* quiescunt. (e)

Obs. 2. Omnis litera mouenda non vocalizata cum *dçiesma* (**ـ**) notetur, (ee) quod apud Arabes etiam in fine exprimitur, licet non praecedat *dçiesmanda* alia. (f)

Obs. 3. Literae **اوي** facile inter se alternant, (g) saepe eliduntur penitus. (gg)

Obs. 4. Quando eadem dicuntur quiescere in vocali aliqua, tunc punctum adscriptum tollunt, praecedens in eam mutant, in qua iubentur quiescere, vocalem. (h)

Obs.

Obs. 5. Eaedem accommodant se vocalibus, maxime homogeneis. (i)

(a) e. l. وَأَنْكُرُوا, vadchoru, & recordamini.

(b) e. e. خُذُوا, Chodu, recipite.

* v. c. صَلَوَاتُكُمْ, preces, Sur. II. v. 2.

(c) v. c. Sur. II, 46. يَا بَنِيَّ O FILII!

(d) e. l. عَلَيَّ, super, رَمَى, rama, projecit.

(e) v. c. وَصَدَّقَ, verificans, هَدَى, Hoda, directio.

(ee) رَحِيمٌ, misericors. (f) عَلَيْهِمْ, super illis.

(g) v. c. هِذِهِ, hic, in masculino, ذَا, haec in foeminino.

(gg) Siue tantum quoad sonum, unde doctrina de Wisla, de qua infra §. 12. siue quoad ipsam figuram. e. c. بِسْمِ اللَّهِ, pro بِسْمِ إِلَهِ, in

nomine DEI, it. اللَّهُ & إِلَهِ, DEUS. اَللَّهِ (Elon)

& اَللَّهِ, DELUS fortis. Porro pro رَبِّي legi-

mus رَبِّ mi Domine.

(b)

(b) v. c. يو و نوذ pro يا و نوذ cre-
dent.

(i) vide modo exemplum praecedens.

§. 4.

Porro literae aliae sunt variables, in-
variabiles aliae. *Variabiles dantur* tam ra-
tione Figurae quam ratione soni. Quae
ratione figurae variant, sunt

1. *Connexiles*, (a) a parte quidem *dextra*
omnes; singulae enim virgulam aliquam ac-
cipiunt, ceu connectendi medium. (a)

(B) a *sinistra* parte autem *omnes* ne-
ctuntur, (b) praeter has *sex* ا ن س ي ز و (c)

obl. & *finale* cum *caeteris*, excepto (d)
ita connectitur, ut *istae caudam suam* saepe
protrahant altius. (e)

2. *Finales*, quales sunt و س د , quae *in*
sine vocis liberius pinguntur; د quidem ita
 و , (f) س sequentem in modum س
(b) litera autem و hunc in modum,
(i)

Obf. 1. *Omnes, praeter septem, literae* ا ن س ي ز و ط ظ
(k) *ductum finalem protrahunt* pro lubitu. Id
quod

Obf.

2. De litera \mathcal{J} speciatim tenendum, quod

(a) saepe reflectatur, (l)

(B) saepe puncta sua duo ventri literae inscribat, (m) interdum alterum sub altero perpendiculariter ponat, (n) interdum penitus ejiciat. (o)

3. Dilatabiles, quales apud Arabes sunt connexiles fere omnes, quarum ductus transversi ad spatium decore complendum protrahuntur, integris interdum lineolis. Praecipuae sunt:

ع ي م ش ن (p)

4. Flexiles, quae in gratiam alterius literae flectuntur varie, suntque potissimum sequentes;

(a) \mathcal{I} post \mathcal{J} , cadens ei adiungitur hunc in modum \mathcal{J} (q)

(B) \mathcal{J} quoque, uti apud Syros, ad \mathcal{I} sese accommodat, quadratam magis figuram assumens \mathcal{J} (r) Nec non

(N) ad \mathcal{S} sequentem in modum se accommodat \mathcal{K} (s) & v. v. \mathcal{S} ad alias. *

(y) litera \mathcal{O} pluribus sese accommodans literis subiicitur, cauda sua in fine liberius protracta. (t)

(d) Litera \mathcal{O} connexa in medio-modo sic modo aliter \mathcal{G} flectitur. **

5. *Euebibiles*, quas

(a) Literae ζ , ζ , ζ , *sibi praecedentes ab initio & sine attollunt*, vel *integras*, vel *quoad sui terminum*. (v) Sic &

(β) *speciētenus* ζ ante \circ ponendum huic superimponitur sequi in modum ζ , ita ut illi quoque manubrium possit adijci ζ , (vv) aliis rariis.

II. *Ratione soni variant*

1. *Litera* ζ *ducesmanda*, quae ante ζ idem sonat ac \circ , (x) ante literas ζ accipit sonum subsequēntis. (y)

2. ζ *finale*, duobus punctis notatum, eruditis, vocalem ultimam exprimentibus, sonat ζ , sed apud vulgum, vocali sua neglecta, sonum antiquum retinet. (z)

Obs. ζ & ζ hoc quoque modo ζ ζ pinguntur nonnunquam, (aa) & c ab initio, & non connexum a dextra ordinarie scriptum, in medio & fine plenius pingi solet ita: ζ (bb)

(a) *Connexivae* dici poterunt, vel *accommodabiles*. Altera enim ad alteram figura sua ita sese accommodat, ut, cum Arabes, secus ac Ebraei, Chaldaei, Samaritani &c. cum Syris literas suas connectant, id fiat mediante lineola exigua. Quod si obseruaueris, euitabis quadruplex istud Alphabetum,

betum, quod alias rudimentorum Arabicorum
autores in fronte statim collocare solent. Quo
terrori sunt tironibus sine causa.

(b) v. c. ^{لِقَوْمِهِ} , *populo suo.* وَأَنْزَلُوا
❁ *inclinati adorare.*

(c) e. c. ^{وَأَنْزَلْنَا} , *itaque demissimus,* وَأَنْزَلُوا,
recordamini.

(d) Ratio est, quia ^أ in fine non connectitur.

(e) vid. e. c. ^{بِأَلِهٍ} , *animo imbecillis,* (f) e. l.

^{لِلَّهِ} , DEO.

(b) ^{أَذْكِي} , *utique tu.* (i) ^{وَيَدْعُونَ} , ❁ *pa-*
tienter fert eos.

(k) ^{فَحَرَّحْنَا} , *nos,* ^{ذَائِمِينَ} , *homines,* وَأَضْرَأْتِ
illuminavit F.

(l) v. c. ^{فِي فِي} , *in ea.* (m) ^{هُنَّ أَتِ} , *directio.*

(no) ^{أَوْلَادِي} , *illi,* ^{نَاصِرَتِي} , *Nazareni,*

Christiani. ^{بَيْنَ} *hae.*

(p) v. gr. ^{بِسْمِ اللَّهِ} *in nomine DEI,*

^{أَمِينَ} , *Amen.*

(q) v. c. فِي الْأَرْضِ ضِدَّ ، in terra. (r) لَا non.

(s) pro مَأْكَلَةٍ scribi potest, مَأْكَلَةٌ, locus,
ex quo cibus capitur.

* بِالْكَافِرِينَ, inter Apostatas.

(t) فِي قُلُوبِهِمْ in corde ipsorum. هُمْ, ipsi,
أَمَّ, annon, رَحِيمٌ, misericors.

** مَرزُقْنَاهُمْ, praebuimus ipsis. عَلَيْهِمْ, su-
per illis. it. مَهْدُونَ, recte ducti.

(v) الْحَمْدُ, laus, الْوَالِحُونَ, infelices.

نَحْنُ, nos.

(x) عَذْبٌ, Ambaron, ambarum, Amber.

(y) Uti in quibusuis fere linguis litera N, vo-
cali destituta, seu, vt orientalium ore loquar,
schua quiescenti efferenda, induit sonum, imo fi-
guram literae subsequenter. Latini dicunt pro
inmunis, immunis, pro συλαμβάνω Graeci συ-
λαμβάνω, &c. Caeterum verbi loco nota نَسْرُومٌ,

• Domino suo. WASMUTHUS p. 3. Grammat.
Arabic. per ng hoc in casu legendum suadet;
CELLARIUS vero Isagog. Arab. p. 5, obseruat, eo-
ipso

ipso in casu in MS. codicibus, literam, cuius sonum aemulatur, eidem inscribi caractere rubro.

(z) v. c. ^مك^و, it. ^مك^و Eruditi legunt *Macaton* it. *Mackijaton*, vulgus *Macca* & *Maccia*. Est patria urbs maximi, inter falsos, Vatis, Mahumedis.

(aa) v. c. ^مك^و, magnus. ^مك^و *missus est*.

(bb) ^مك^و, robustus, ^مك^و, *animadvertent*.

§. 5.

Denique *ratione* **ORIGINIS** literae aliae sunt

1. *Serviles*, (a) cuiusmodi comprehenduntur vocibus: ^مك^و ^مك^و ^مك^و, *Mose (on) Va Caleb (on) Pba Eran (on)*, ex quibus literae ^مك^و, *pinguescent* partim *formationi* partim *significationi* *inferuiunt*; literae vere ^مك^و, *in navi eius*, *semper consignant*.

2. *Radicales* caeterae omnes, quae *seruire* non possunt, nisi quod

B 3

Obf.

Obs. 1. Literae \cup & ص hic seruilibus superad-
dendae.

Obs. 2. Ab initio tantum seruire possunt literae
 د ل و س ق

(a) ab ininitio & fine tantum seruire
possunt literae د و س

(β) in fine tantum & medio seruit س

(γ) Reliquae ubiuis seruire possunt. Mox
tamen determinandum erit, vbi & hae actu
seruiant, vbi non? (b)

Obs. 3. *Seruiles diuiduntur in literas extraessentiali-
ter & essentialiter seruientes, quarum istae si-
gnificationem vocis augent, vel euphoniā pro-
mouent; (bb) hae significationem tantum va-
riant, vel formam mutant. (c) Istae ab ini-
tio positae praefixa, in fine suffixa: hae ibi
praeformatiuae hic affirmatiuae audiunt.*

(a) i. e. tales, quae ad literas radicales, vocem,
seu thema ipsum non pertinent, essentialē vo-
cis significatum non ingrediuntur per se & suapte
natura, sed per accidens voci ipsi adiiciuntur.

(b) Seruitutem literarum Ebraicarum Chalda-
icarum & Syriacarum curate determinauimus in
nostro *de discrimine literarum actu seruientium &
actu non seruientium tractatu*. Arabicarum in ser-
uendo sedem thesibus inclusam eadem cura da-
bimus illico.

(bbc)

(bbe) in voce v. gr. *فَجَعَلْنَا هَا* & *posuimus illud*, extraessentialiter serviles, seu consignificatiuae sunt ab initio praefixum *ف*, &, in fine suffixum *هَا*, *illud*. Essentialiter serviles affirmatiuum *لِ*, primae pluralis nota. Similiter in *وَكَفَرُوا*, & *abnegarunt*, praefixum consignificatiuum seruire est *و* &, affirmatiuum significatum varians & pluralem constituens *وُ*, in quo *ل* mere paragogicum s. otiosum recte censetur.

Th. I.

Litera *ل* seruit

I. AB INITIO

1. *Verborum (a) in praeteritis extra 1. 2. 3. 6. & 7. omnibus, (a) horumque, (b) uti & primae (c) saepe classis imperatiuis.*

(*β*) *ut nota primae personae futurorum numeri singul. (d)*

2. *Nominum auctorum (e) & in eorum articulo. (f) Item*

3. *ut praefixum interrogantis (g) aut vocantis debortantisue, (gg) aut comparatiuum facientis. (h)*

II. IN MEDIO

1. Ver-

1. *Verborum* 3. 7. & II. mae coniugationum (i)

2. *Nominum auctorum*, (k) numeri item dualis ac pluralis fœmininorum. (l)

III. IN FINE

1. *Verborum*, ut nota dualis numeri 3. singul. masculinae (m) & 2. plural. (n) nec non in affirmatiuis primae pluralis praeteritorum (o) uti & in 2. masculina imperatiuorum futurorumque (p) & denique in 3. masculina plurali praeteritorum. (q)

2. *Nominum auctorum fœmininorum*, (r) & tandem

3. *in quibusdam suffixis*. (s)

(a) tam actiuus quam passiuus v. c. ^{أَنْزَلَ} أَنْزَلَ, *missi*,
^{أَنْزِلَ} أَنْزِلَ, *missus est*.

(b) v. c. ^{أَنْعَمَ} أَنْعَمَ, *gratosum re exhibe*.

(c) ^{أَهْنِ} أَهْنِ ذَا, *duc nos*, ^{أَكْفَر} أَكْفَر, *abnega*.

(d) e. l. ^{أَفْسَدَ} أَفْسَدَ, *corrupte viuam*.

(e) Characteres nominum auctorum Ebr. dedimus tr. de literis actu seruientibus §. 2. p. 5. not. g. At Nomen Arabicum pro aucto habendum, quando plures tribus radicalibus literae, eaeque ^{أَنْزَمِي} أَنْزَمِي adsunt,

adsunt. Aut si vel non plures vel ne tot quidem adsunt, eae tamen, quae praesto sunt, neque radicem neque formam quandam convenientem exhibent.

Sic v. causa nomen auctum est. ^{5 302}أذفس, anima, Ebr. אֲדַפְסָ, it. ⁵ذَفُوضَة, turba hominum exploratrix.

(f) e. c. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ, in nomine DEI miseratoris misericordis.

(g) أَصْبَحَ, num credimus?

(gg) أَذْذُرْتَهُمْ, o Adam! أَلَيْسَ أَعْدُوهُمْ, siue com-
monueris ipsos.

(h) v. c. أَحْسَنَ, melior, ex حَسَنَ, bonus.

(i) صَادِقٌ, justitiae studuit.

(k) صَادِقٌ, verax, ingenuus.

(l) رَجُلٌ, vir, رَجُلَانِ, duoviri, رَجُلَانِ, Prophetissae.

(m) قَالَا, dicunt uterque. (n) قَالْتُمَا, dicitis ambo. (o) آمَنَّا, credimus.

(p) آمِنُوا, credite, دُقُوسُوا, perditis viuetis.

(q) أَزْوَأَ, incidunt. (r) كَثْرِيَاءُ, excellentis.

(s) *אֲנִי נָא*, *duc nos*, *قُوْنُهَا*, *materia ejus.*

Th. II.

Litera *ב* actu servit unice AB INITIO.

1. Vt nota genitiui casus, (a) significans imprimis *in*, *cum*, &c. (b)
2. Quando est *jurandi formula*, (c) &
3. *Adiectivo potissimum praeposita*, (d) denique
4. *Nexum verbi cum nomine facit.* (e)

(a) Quem alias praepositiones tam connexae quam inconnexae regunt.

(b) Caeteris significationibus, quas in Ebraismo obtinet, non penitus exclusis. v. c. *בְּשֵׁם אֱלֹהֵי*
in nomine DEI. *יֹאמְרוּ בְּיָא*, *credunt in id,*
אֲנִי שָׁמַעְתִּי, *secedere cum auditu ipsorum.*

(c) *בְּיָא*, *per DEVM.*

(d) *אֱלֹהֵי בְּזֶן יִי*, *DEVS est in potente*, i. e. *DEVS est potens.*

(e) *אֲנִי יֹאמְרוּ בְּיָא לְעֵבֶד*, *qui fidem habent mysterio,*

Th

Th, III.

Litera 3̄ seruit

I. IN INITIO

1. *Verborum*, (a) *ut nota futurorum 3. foemin. singularis & 2dae utriusque generis & numeri.* (a)

(β) *ut nota coniugationum 6. 7. maecque* (b)

2. *Nominum auctorum*, (c) &

3. *Quando Nominibus per Fata praefixum inseruit iuramento.* (d)

III. IN MEDIO

Verborum classis 5. & 3̄tia. (e)

III. IN FINE

1. *Verborum*, *in affirmatiuis 3. foemin. singul.* (f) & *2. utriusque generis* (g) *ac numeri, nec non singularis primae personae.* (h)

2. *In nominibus foemininis pluralibus.* (i)

(a) e. l. *تَوَصَّلُوا*, *تَوَصَّلُونَ*, *تَوَصَّلِينَ*, *تَوَصَّلِي*,
secabitis F. secabitis M. secabis F. secabit F.

(b) *تَقَاتَصَّرَ*, *secare conatus est*, *تَوَصَّلَ*, *interfecit volens.*

(c) v. c. *تَنْوِيذٌ*, *adpositio literae 3̄, nunnatio,*

a *تَوَدَّ*, *adposuit literam Nun, i. e. terminationi nomi-*

nominum, incremento finali non gaudentium, sonum $\tau\tilde{e}$ N. adiecit. Idquod eruditi facere solent, non vulgus.

(d) $\text{تَالَا}^{\text{30}}$ رِض, *per terram.*

(e) v. l. أَفْتَصَلَ , *secuit plene.*

(f g b) فَصَلَتْ , فَصَلْتِ , فَصَلْتُمْ , فَصَلْتُمْ ,
secuistis F. secui C. secuisti M. secuit F.

(i) زَيْبَاتٌ , *vates foeminae, ex singul.* زَيْبَةٍ ,
vates foemina, ab Ebraeo זֵבָה.

Th. IV.

Litera و *seruit tantum in medio conjugationis Vtae partim post sibilantem ر , partim post homogeneas & eiusdem organi literas و & ن (a)*

(a) وَقَرَّ , *gemuit, suspiravit, in V. coniug.*
 وَجَلَّ , *idem, وَجَلَّ , intravit, وَجَلَّ vel وَجَلَّ , idem.*

Th. V.

Litera س ex particula سَوْفَ desumpta, *seruit ab initio per Fata Futuris praefixa, significans post, (a) item*

2. *inter*

2. inter praeformativa coniugationis XIII^{tae}. (b)

(a) Vt futurum, quod & praesens notare poterat, uti apud Ebraeos, futuri significatum praefixe habere, innuat. v. c. ^{3 30 11} *سيؤتى*, *adiunabit*, postea *adiunabit*.

(b) ^{3 30 11} *استهزأ*, *irrisit*, *subsannavit*.

Th. VI.

Litera *ط* servit in medio coniugationis quintae post primam aut sibilantem *ط*, (a) aut homogeneam *ط ط* (b)

(a) ^{3 30 11} *اطّدى*, *patiens fuit*, in Conjug. V. ^{3 30 11} *اطّدى*
vel ^{3 30 11} *اطّدى*, *patientiam simulavit*.

(b) ^{3 30 11} *ظعن*, *migravit*, ^{3 30 11} *اطّظع* vel ^{3 30 11} *اطّظع*
inequitavit.

Th. VII.

Litera *و* per Fata servit.

I. AB INITIO, tanquam *praefixum*, sub variis significatibus, (a) imprimis copulativo. (b)

II. IN MEDIO 1. *verborum in coniugationibus X. & XI. ma. (c) ac*

2. *tam in verbis, quam in nominibus, ut mater lectionis vocalis Dümma. (d)*

III. IN FINE *verborum, ceu affirmativum 3. plural. praeteritorum, (e) itemque 2. pluralis imperatiuorum, (f) nec non tam 2. quam 3. plural. futurorum masculini generis. (g)*

(a) Habet istos partim communes cum (1) Ebraeorum ex §. interpretis Danziani 193. (edit. recent. 149); partim Arabibus peculiare, in interprete Arabico recensendos, conf. de hac & aliis particulis Celeb. THOM. ERPENIUS in rudimentis linguae Arab. p. 154. sqq. Huc haec non pertinent.

(b) ^{وَيَقْطَعُونَ} وَيَقْطَعُونَ, & dirumpent.

(c) ^{أَقْتَوْلَ} أَقْتَوْلَ, interfecit cum vehementia, item

^{أَقْتَوْلَ} أَقْتَوْلَ, interfecit.

(d) ^{يَقُولُ} يَقُولُ, dicet, ^{سَقُوبٌ} سَقُوبٌ, successor.

(e) ^{فَقَلُّوا} فَكَلُّوا, interfecerunt, (f) ^{قُولُوا} قُولُوا, dicite.

(g) ^{ذَقُولُونَ} ذَقُولُونَ, dicetis.

Th.

Th. VIII.

Litera **ف** *seruit tantum ab initio, 1. per Fata, ut copula potissimum, & pleonastica.*

2. *Mobilis per Kischebre, habet significatum propositionis in.*

(a) Significatus illatius, *ergo, igitur, non excluditur, uti nec id, quod adverbium est temporis praeteriti. Sed haec vid. in interprete Arab. copulatiuam vide v. c. Sur. II. 65. فَجَدَّانَاهَا*

فَكَالَ, & posuimus illud in exemplum.

(b) *فِيهَا*, in ea.

Th. IX.

Litera **س** *per Fata seruit*

1. *ab initio, ut particula potissimum comparatiua, (a) & alias*

2. *in suffixit secundae personae. (b)*

(a) Caeteros significatus, in Arabico interprete addendos, & cum significatibus Ebraei (ס) facile conciliandos, hic iterum scientes omittimus

v. c. vid. Sur. II. v. II. *سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ النَّاسَ*, quemadmodum credere solent homines.

(b) l. c. v. 29. *نَسِجْ، بِحَبِيبِكَ*, laudabimus

ex de-

ex desiderio tuo , وَزَوَّدْتَنِي مِنْ لَدُنْكَ , & sanctificabimus Te.

Th. X.

Litera *J* seruit ab initio

1. in verbis (α) praeteritis, ubi optativum est, per *Fatha*.

(β) Futuris, ubi imperativum constituit, per *Kaschre*.

(γ) Infinitivis.

2. in nominibus, ubi & praepositiones & casus diuersos denotat. (α)

(α) Recensenda & haec magis distincte in interprete Arab. quo proprie spectant. v. c. ^{وَالْحَمْدُ لِلَّهِ}
laus DEO.

Th. XI.

Litera *o* seruit AB INITIO.

1. Verborum ut nota participiorum. (α)

2. in nominibus auctis. (β)

II. IN FINE in suffixis. (c)

(α) v. c. ^{وَالْحَمْدُ لِلَّهِ}
(a) rectificatus.

(β) ^{وَالْحَمْدُ لِلَّهِ}
(b) *ش*, terra sitiens, aquae expertus.

(b) v. gr. ^{وَالْحَمْدُ لِلَّهِ}
(b) *س*, super illis.

Th.

Th. XII.

Litera 3 servit

I. AB INITIO, ut nota numeri pluralis primae personae futurorum (a)

II. IN MEDIO, verborum coniugationis IX. (b)

III. IN FINE, 1. verborum in affirmativis 2. foemin. & 1. communis pluralis praeteritorum, (c) nec non futurorum foemin. 2. singularis & tam 3. tiae quam 2. personae generis utriusque numeri pluralis, (d) porro in imperativis 2. pluralis foemininae. (e)

2. in nominibus terminationis pluralis dualis (f) & denique

3. in suffixis. (g)

(a) ^{لَاؤْدَابِيْمُ} لَأُوْدَابِيْمُ, laudabimus. (b) ^{أَنْضَرِيْمُ} أَنْضَرِيْمُ, pressit.

(c) ^{أَضْرَبْتُمْ} أَضْرَبْتُمْ, pressistis F. ^{أَضْرَبْنَا} أَضْرَبْنَا, pressimus.

(d) ^{تَلْوَضِعِيْمُ} تَلْوَضِعِيْمُ, subiugabis F. ^{تَلْوَضِعِيْنِ} تَلْوَضِعِيْنِ, de-

glutietis haustam aquam, ^{يَلْوَضِعِيْنِ} يَلْوَضِعِيْنِ, cingent F.

(e) ^{أَحْصَرِيْمُ} أَحْصَرِيْمُ, circumdate.

(f) v. c. ^{تَدْيِيْمِيْنِ} تَدْيِيْمِيْنِ, Vates (multi), ^{تَدْيِيْمَانِ} تَدْيِيْمَانِ,

Vates (duo).

D

(g)

(g) اَدِّسْ نَا , *duc nos* , فَسْوِيْهِن , & *aequa-*
uit easdem.

Th. XIII.

Litera 3 seruit *in fine* , *ut nota nominis*
foeminini. (a)

(a) v. c. نَدِيْةٌ , *vaticinium.*

Th. XIV.

Litera 3 seruit *AB INITIO* *verborum* , *ut*
nota 3. masculinorum & 3. foemin. pluralis. (a)

II. *IN MEDIO* , *ut mater lectionis vo-*
calis Kischbri , *tam in verbis* , *quam in nomi-*
nibus. (b)

III. *IN FINE*

1. *Verborum in 2. foemin. singulari impe-*
ratiuorum, (c) &

2. *Nominum vel gentilitorum vel foemi-*
norum. (d)

(a) v. c. يَنْهَبُ , *rapiet M.* يَنْهَبُوْنَ , *rapiet M.*
يَنْهَبْنَ , *rapiet F.*

(b) كَافِرِيْنَ , *Apostatae.*

(c)

(c) أُسْرِي, *audi F.*

(d) نِسْرِي, *recordatio*, يَهُودِي, *Iudaeus.*

Extra hos casus, iam traditos, hae ipsae serviles literae non sunt serviles, sed actu radicales, ubicunque locorum etiam deprehendantur.

Cautela circa haecenus dicta apprime necessaria.

Ut hae observationes eo rectius applicari queant, animadvertendum id quoque est, quod, quemadmodum fieri debet in inuestiganda radice; ita & hic, vox illa, quae plurimis gaudet praefixis praeformatiuisque, suffixis item & affirmatiuis, ea primum abiiciat, quae circa extrema vocum posita sunt, iisque abiectis, literae his proximae, ita tractandae sint, ac si & illae statim ab initio vocis existissent. (a)

(a) e. c. assumamus vocem أَعَزُّوْهُم *sive commonueris illos.* Abiicienda est primum litera ا disiunctiuam hic constituens particulam, & suffixum ه . Deinceps ut ab initio constitutum con-

sideratur Hamfa, quod tanquam vicarius rē praeformatiui Vtae coniugationis tollitur, uti 3 in fine, ut afformatiuum secundae personae praeteriti. Remanent tres litterae, actu radicales ذ, ز, س, addixit, denouit.

§. 6.

Vi sonum perficiant litterae, adiiuntur illis vocales. Natura (a) earum quinque sunt, usu tamen obtinuit apud Arabes, ut tribus modo figuris eas designent. Hinc

1. *FATCHA (b) in fine (c) aut ante (d), inque Syllaba simplici, (e) & saepe super, & ante gutturales in composita, (f) a purum sonat, alias fere ut A. Anglorum pronuntiandum. (g)*

2. *KISCHRI (*) E purum notat in syllaba simplici: (b) in fine vero & ante litteram 3 I purum. (i) Alias in syllaba imprimis composita sonum obscurum ex E & I mixtum exhibet. (k)*

3. *DVMMA (l) exprimit in fine vocis & syllaba simplici O purum: (m) alias Kubbu: Ebraeorum, in syllaba potissimum composita. (n) Ante 3 quiescens vero potestam rē Schu-reck cum eodem, ceu fulcro suo, obtinet. (o)*

(a)

(a) Vti apud gentes omnes.

(b) Arabibus dicitur ⁵قَدْحَة, a rad. ⁵قَتَح, aper-
ruit &c.

(cd) ⁵وَمِيمَا, *vamimma*, & de, eo quod, ⁵دَلِكَا,
Dalecha, hic.

(e) ⁵وَمَا, *Vama*, & non.

(f) ⁵أَنْعَمْتَ, *anamta*, *gratosum te exhibes*,
⁵يَلْمَهُونَ, *iamabuna*, *vagabuntur*.

(g) v. c. ⁵ذَحْرَج, nos. *Naechno*.

* Ab Arabico ⁵قَشِش, *cortex*, recte hoc nomen
deriuatur.

(hk) ⁵بِنُورِهِمْ, *benurehim*, *cum luce eorum*.

(i) ⁵أَلَّادِي, *Alladi*, qui, ⁵قَيْل, dicitur.

(l) Arabum ⁵بُيْتَا, *puteus*, radicis ⁵بَيْت, *viti-*
peravit.

(m) ⁵نَعْمِن, *faciemus*, *colemus*.

(n) ⁵يَأْتِيهِمْ, *jamüddohüm*, *perferet eos*.

(o) ⁵كَأَنَّهُمْ, *existunt*, *Chanu*.

§. 7.

Vocalium duae I & U assumerunt a con-
sonis

D 3

*sonis pro geminanda mora fulcrum aliquod
seu adiumentum, I quidem literam ١, (a)
U vero literam ١٠. (b)*

(a) قِيلَ, dicitur.

(b) يَوْمَنُونَ, credent. يَوْمُقُونُونَ, experientur.

§. 8.

*Diphthongos proprie dictas Arabes non ha-
bent. (a)*

(a) Vti nec orientis gentes caeterae, apud quas
vocales duae, vno ore efferendae, non coalescunt
in syllabam vnā. Sine causa itaque CELLA-
RIVS Itagog. Arab. p. 7. eos reprehendit, qui de
Diphthongis hic silent.

§. 9.

Habent vero notam vocalis absentis e-
dçiesma, (a) aliis *Giesma* dictam, quae in
fine quoque expressa (b) nota est vocalis in-
mouenda litera, cui inscribitur, absentis, in-
dicans, eam per vocalem praecedentem ani-
mandam & efferendam esse. (c)

Obs. 1. *Dçiesma* articuli *Weslari* omittitur ante li-
teram solarem *Tischdidatam*, literam *J* inter
legendum omittendam esse indicans. (d)

Obs.

Olf. 2. Literae اوي *dçiesma* ordinarie *respuunt*, non radicales maxime, quando in praecedanea vocali possunt quiescere. (e)

(a) Haud inuenio aliam, a qua commodius deriuari posset haec vox, radicem, quam جسس unde nomen جسسويس, breuis statura, despectus: vel جسسوئش, breuis, vilis, macer. Ut adeo vocetur haec figura *dçiesma* ob vilitatem & lenitatem suam, ob quam inter veras vocales non erat referenda, quippe inter pronuncian- dum celerime abripienda.

(b) Secus ac apud Ebraeos &c. qui in fine Schua suum exprimere non solent. Arab. vid. مذكلم, Similitudo eorum.

(c) Naturam itaque Schuatis Ebraei quiescentis aemulatur vnice. v. gr. انعمت, gratiosum te exhibuisti.

(d) بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ, in nomine DEL, miseratoris misericordis. Ante literam vero non Tischeddatam haud omitti solet *dçiesma*. v. gr. هم الاخاسرون, hi (sunt) iacturam facientes.

(e) يٰمُؤْمِنُوْنَ, credent. يٰمُؤْمِنِيْنَ, inter credentes.

§. 10.

Notarum diacriticarum prima est *Tischdid*, ̣ , (b) quae est externa nota, *literas*, quibus omnibus, praeter gutturales, ipsi etiam ̣ (b) imponitur, duplicans. Estque duplex

I. NECESSARIUM, (*) 1. *characteristicum*, quod designat coniugationem *gravenam* vel nomen inde formatum. (c)

2. *compensatiuum*, quod compensat *literam* quandam *mobilem abiectam*. (d)

II. EUPHONICUM, (e) quod *tarsum euphonia* in lectione *promouet*, *literam suam ita geminans*, ut praecedens *dçiesmanda* in lectione plane *occuletur*. Deprehenditur vero

1. *Initiale*, ab initio *vocis* ab una ex *literis* ك و ص د ي ن *incipientis* (f) *speciatim post dçiesmatum*. (g)

2. *Deltale litera* ̣ *post* ̣ , rarius ̣ , quod tunc interdum *excidit*, *impositum*. (b)

Obs. In quibusdam *Codicibus Tischdid* hoc non exprimitur, sed ut res *nosissima* praesupponitur.

3. *Solare* seu *Lambdale*, *literae solari post arciculum* ̣ *inscriptum*.

Obs.

Obs. Literas τῶ Tischdid affectas, *graves* vocant Arabes, reliquas *leues*.

(a) Originem trahit a rad. Arab. ^سسب, *stabilivit, firmavit*, in altera conjugatione, *corroboravit, τῶ Tischdid affectis, literam duplicavit*. Vnde nomen nostrum ^سسبت, *duplicatio recte derivatur*. Bis itaque litera, hac figura insignita, est efferenda, atque sic Dagesch forti Ebraeorum ex alle respondet.

(b) v. c. ^سسب, *commoratio*.

(*) Differunt a se inuicem, quod Tischdid necessarium semper immediate in eadem voce vocalere veram sibi praemittat, alterum non facile. vid. modo m. H. n. 1.

(c) ^سسب, *laudabimus*. ^سسب, *Luscinia*.

(d) pro ^سسب ^سسب, *credimus*.

(e) Cuius alia quodammodo apud Arabes est natura, quam apud Ebraeos. Cum enim illud apud Ebraeos & abesse & adesse possit, apud Arabes *apponendum est*.

(f) ^سسب, *a Domino suo, mirrabebim*.

^سسب ^سسب, *domus sancta, Baitim mokad-dafon*.

(b) ^سسب, *peperisti*, ^سسب, *contendi*.

(i) اِهْدِنَا الصِّرَاطَ ، dirige nos in semitam.

§. II.

Hamsa (a) $\overset{\circ}{\text{a}}$ est nota externa, 1. ab initio inter literam ا & eius vocales ا و و و ac potissimum ا posita, eam mouendam esse indicans (b)

2. Locata vero in medio ac sine vocis inferiorius, literam ا abiectam; (c) superius autem aliquam debiliam seu quiescibilem loco ا positam manifestat, & tunc saepe circellus ei imponitur, (d)

Obs. 1. Hamsa, etiam compensatiuum, cum ا nota notandum, interdum in medio omittitur, & per Fata perpendicularare ا compensatur, (e) quale in verbis media quiescentibus etiam extra hunc casum saepe deprehenditur. (f)

Obs. 2. Hamsa, appositum ا vocali destituito, radicale id esse indicat, natura mobile. (g)

(a) Nota haec suum nomen nata est a rad. *جاء*, compressit, punxit, speciatim, signo Ham-
 lae insigniuit, GOLIO iam ante notante *Lex. Arab.* p. 2575. Significationis cum re ipsa conuenientiam in eo sitam esse deprehendo, quod mediante hac nota ا expungitur, ita ut eius loco vel Hamsa ipsum vel litera debilis collocetur. Nisi forte

forte

forte ab inuentore erudito, HAMSA dicto, cuius
B. Pfeifferus Mataacolog. Jud. Mahumed. &c. exercit.
III. p. 129. meminit, id nominis obtinuisse dixeris.

(b) Hinc cum Mappik Ebraeorum eam haud
immerito contuleris. e. l. ^{وَأَنْ أَقِيلَ} *si di-*
catur, ^{أَوْقُ} *obseruabo*, ^{أَمِنْ} *securitas*.

(c) ^{أَوْ ذَرَّتِهِمْ} *sive commonue is ipsos*,
^{مِنْ السَّمَاءِ} *excoelo*.

(d) ^{لِلْمَلَائِكَةِ} *Angelis*, ^{يُؤْمِنُونَ} *credent*.

(e) Hinc non inepte Hamsa distingueres in
non compensatuum, quod nonnisi literam \aleph mo-
uendam esse indicat ex §. huius n. 1. & compensa-
tuum, quod literam \aleph compensat, quo de n. 2. Hoc
si eiiciatur, per Fata perpendicularare solet com-
pensari, v. c. ^{أَمْنَا} *pro* ^{أَمْنَا} *idque pro*,
^{أَمْنَا} *credimus*, it. ^{أَمْنُوا} *crediderunt*.

(f) ^{أَشَاءُ} *voluit*.

(g) v. c. ^{يَأْمِنُ} *tutus erit*.

§. 12.

Wisa (a) $_$ est vinculum, vnicae literae
 \aleph impositum, quod hanc in cursu orationis vo-
cali atque adeo sono suo priuat, vt sequen-

tem dicesmatam aut solarem Tiscbidatans cum praecedentis vocis postrema litera conne-ctat. Estque triplex,

1. *Articulare, articulo J̄ impositum. (b)*

Obs. *Elif vnionis Weslae saepe expers est, quando post articulum J̄, Elif radicale est exclusum. (c)*

2. *Nominale, nominibus quibusdam adiectum. (d)*

3. *Verbale, praeformatio Elif imperatiui primae coniugationis, itemque praeteriti imperatiui & infinitiui actiuae vocis potissimum coniugationum XII. & XIII. impositum. (e)*

Obs. *Elif hoc vnionis nonnunquam excidit. (f)*

(a) *Difficilis explicatu non est origo vocis Wisla. Quam debet radici $\text{W}^{\text{u}}\text{S}$, accessit, it. furtim cepit, abegiuue. Vnde est $\text{W}^{\text{u}}\text{S}$, qui affectu in DEVM est proeliuis, inque eius cultum. It. quod magis ad rem praesentem facit, $\text{W}^{\text{u}}\text{S}$, affinitas, propinquitas. Haec itaque nota nil aliud designabit, quam quod in lectione vocis, cui inscribitur, festinandum sit, ut vox Wesla affecta inter legendum cum praecedenti possit combinari.*

(b)

(b) v. gr. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ, *bis-*
millabirrachmanirrachimi, in nomine DEI misera-
 toris misericordis. Atque adeo cum Maceph
 Ebraeorum procul dubio conferendum est,

(c) يَا ^{خوب} اللَّهُ, *ô DEVS!*

(d) Decem nomina, quibus imponi solet, sunt
 sequentia: *Vir*, ^{أَمْرًا} (2) ^{أَمْرًا}, *foemina*. (3)

^{أَبْنِ} *filii*. (4) ^{أَبْنَة}, *filia*. *it.* (5) ^{أَبْنَم},

filii. (6) ^{أَذْنَابِن}, *duo*. (7) ^{أَذْنَابِن},

duode. (8) ^{أَسْم}, *nomen*. (9) ^{أَسْت}, *nates*.

^{أَيْمِن}, *iuramentum*, quae scribuntur; ^{أَمْرًا},

^{أَيْمِن} &c.

(e) v. c. الَّذِينَ أَشْتَرُوا, *qui coemerunt*.

يَا ^{أَدَم} ^{أَسْكَن}, *Tu ô Adam inhabita*, &c.

(f) بِسْمِ, *in nomine*, pro ^{يَا} ^{بِسْمِ}.

§. 13.

*Elif hoc unionis extra unionem seu ab ini-
 tio periodi aut sensus vocalem sibi debitam
 exprimit. (a)*

2. *praececedens deciesma mutat in Kiscbri,*
 (b) praeterquam in **مِن**, vbi in *Fata* tran-
sit, (c) & in *afformatiuis* verborum **وَأَ تَمَّ**
 (d) atque in *suffixis* **هُمَّ** & **كُمَّ**, vbi
 mutatur in *Dumma*. (e)

3. Interueniens litera quiescens non ob-
 stat vnioni: (f) at suffixum **بِ** & **بِ**,
 supra **ي** assumunt *Fata*. (g)

(a) v. c. *Sur. I. v. 2.* **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبِّ**, *Laus* (sic)

DEO magno.

(b) **وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا**, *laeto nuncio re-*
crea illos, qui credunt.

(c) **مِنَ الصَّوَاعِقِ**, *ob fragorem.*

(d) **فَاذْقُوا النَّارَ**, *timete ignem.*

(e) **وَهُمُ الْفٰلِحُونَ**, *hi (sunt) infelices.*

(f) **اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمَسْتَقِيمَ**, *dirige nos in*
femitam relictatam.

(g) **كِنَا بِي الْعَظِيمِ**, *liber meus magnus.*

§. 14.

Midda (a) = apponitur 1. rō quiescens ante Hamfa, idque producit. (b)

2. Designat abbreviaturas Arabicas (c), vbi singulae literae singulas dictiones repraesentant, & si vna dictio sola sit, primae literae inscribitur; (d) sin plures, omnibus semel, aut primi vocabuli primae, aut medii mediae, aut denique vltimi vltimae literae imponitur. (e)

Obs. Character productionis interdum excidit, & in libris accurate scriptis per Fata literae praecedentis perpendiculare solet indigitari. (f)

(a) Nomen suum debet radici ^وو, extendit, produxit, vnde nomen est ^وو, productio. Producit itaque literam, eamque nonnihil tardius efferendam esse, ipso suo nomine indicat. Ita ut cum Metegh adstricto haud inepte eam compares.

(b) v. c. ^وو, è coelis.

(c) Recte tum conferetur cum Circello vel Asterismo Ebraeorum.

(d) e. l. ^وو idem est ac ^وو, finis libri.

(e) Surat, II, in fronte v. i. literae ^وو GO.
LIO

LIO Lex. Arab. f. 143. idem sunt ac ^{أنا الله أعلم}
 ego (sum) DEVS sapiens. it. ^{بِسْمِ اللَّهِ} i. e. ^{بِسْمِ اللَّهِ}
 in nomine DEI!

(f) ^{شُهَدَاؤُكُمْ} Testes vestri, pro ^{شُهَدَاؤُكُمْ}

§. 15.

Syllaba (a) est vel *simplex*, quae in *sonum vocalis* (b); vel *composita* quae in *sonum consonantis* definit. (c)

Obl. Tot in qualibet voce sunt syllabae, quod adsunt verae vocales.

(a) Quae est coalitio vnus vel plurium literarum, & vocalis tantum vnus, vno ore halitu pronunciandarum.

(b) Haud impedit litera quiescens, si in eam syllaba definit, quominus simplicem eam dixeris.

v. c. ^ق قبا, & non.

(c) v. gr. ^{رَبُّهُمْ} ربُّهُمْ, Dominus eorum.

§. 16.

Tonus est ordinarie in syllaba penultima,

(a) extra monosyllabicas scilicet & polysyllabicas.

labicas. Ibi enim in vnica ista syllaba tonus est; (b) hic vero *antepenultima acuitur*, (c) *nisi penultima sit vel natura* (d) *vel positione longa*. (e)

Obf. Magis inter pronunciandum eleuari solet vocalis producta, (conf. not. d.) quam non producta.

(a) ⁵⁰اِبْ، *obscuritas, raibon.*

(b) لا، *la, non.*

(c) اِهْدِنَا، *ihdana, duc nos.*

(d) Diphthongum quodammodo aemulans, & in literam debilem desines. e. c. ⁵⁰اَلَايْهُم، *alaihüm.* super illis، ⁵كَتَابٌ، *Cbetábbon, liber.*

(e) Quae desinit in dciestasma. v. c. اُنْعِمْتَ، *gratiosum Te exhibes.* بِسْمِ اللّٰهِ، *bismilláhi, in nomine DEI.*

§. 17.

Distinctionum notas, seu sensus absoluti indices, accentus aliis dictos, *habent varios.* In MS. frequenter punctum crassius rubrum adiiciunt, alias signa potissimum sequentia,

☼ * * † &c. rarius & literarum quarundam characteres ط (conf. §. 14. not. d.)
 ☼ و ح &c.. tam minores, quam maiores incisiones connotantes.

CAP. II.

De Pronominibus.

§. 18.

Pronomina sunt vel *separata*, quae per se integram vocem constituunt; vel *inseparabilia* s. *connexa*, quae cum aliis semper veniunt coniungenda. Illa iterum vel *integra*, quae per genera numeros ac casus flectuntur; vel *Defectiva*, quae ita non flectuntur. Haecque sunt vel *praefixa*, vocibus in fronte; vel *suffixa* aut affixa, in fine vocibus adiecta.

§. 19.

Pronomina SEPARATA casus recti (a) INTEGRA sunt

I. PERSONALIA PERSON. I. comm.

Singul. أَنَا vel أَنِّي Ego (conf. Sur. II. 46.)

Plur. C. نَحْنُ, Nos.

P. SE.

P. SECUNDAE M. أَنْتَ, Tu, F. أَنْتِ,
 Tu, Dual. C. أَنْتُمَا, Vos Duo, ae. Plural. M.
 أَنْتُمْ, Vos, F. أَنْتُنَّ, Vos plures.

P. TERTIAE M. هُوَ, ille, F. هِيَ, illa.
 Dual. C. هُمَا, illi, illae, Duae. Plur. M. هُمْ,
 illi, F. هُنَّ, illae plures.

2. Casus obliqui constantur ex praefixis,
 notis cuique casui propriis, & suffixis, cui-
 libet personae, generi ac numero conue-
 nientibus.

§. 20.

II. DEMONSTRATIVA, (a) simpli-
 cia sunt subiecti vel

1. Propinqui, هَا, Hic, M.

هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هَذِهِ }
 هَذِهِ هِيَ هَذِهِ هَذِهِ } Haec F.

Dual. M. هَاتَانِ & هَاتَانِ bi duo, F. هَاتَانِ & هَاتَانِ

هَاتَانِ, haec duo.

Pluralis singulari Arabico analogicus,

KIRSTENIO obseruatus נִינְ, bi M.

נִינְ, baec plures.

Cum Ebraeo vero plurali אֵלֶּיָּהּ magis
conueniens אוֹלָאֵי.

2. Remoti, quae demonstratiuis propin-
quis adiiciunt אֵל paragogicum. זֶאֱלֵךְ, ille M.
זֵאתֵךְ, illa F. & nonnunquam insimul cum
epenthético זֶאֱלֵךְ nec non cum אֵל para-
gogico זֶאֱלֵךְ, ille, M. זֵאתֵךְ, illa, F.

זֵאתֵךְ & זֶאֱלֵךְ, illi duo,
זֵאתֵיךְ, illae duae.

אֵלֶּיָּהּ, illi plures.
אוֹלָאֵי, Plur. C.

(β) Composita, orta ex Ebr. pronomine
הָאֵלֶּיָּהּ &, adiecto ei articulo הָאֵלֶּיָּהּ, scil. הָאֵלֶּיָּהּ
& s' eiecto, & per Fata perpendicularare com-
pensato, הָאֵלֶּיָּהּ, bic ipse, M. הָאֵלֶּיָּהּ, haec

הָאֵלֶּיָּהּ, ipsa, F. it.
הָאֵלֶּיָּהּ.

Dual.

Dual. هَذَا اَيْنَ , هَذَيْنِ , *bi duo*, M.

هَذَانِ , هَاتَيْنِ , *hae duae*, F.

Plural. C. هَؤُلَاءِ , *illi ipsi*.

§. 21.

III. RELATIVA, sunt I.

Dual. Singular.

الَّذِي , الَّذِي | اَلَّذِي , Masc. *Qui*.

الَّتِي , الَّتِي | اَلَّتِي , Foem. *Quae*.

Plural.

الَّذِينَ & اَلَّذِي & اَلَّذِي . *Qui plures*.

الَّتِي & اَلَّتِي & اَلَّتِي . *Quae plures*.

§. 22.

(B) DEFECTIVA SEPARATA

Huc pertinent مَنْ , *is qui* , de personis ;

مَا , *id quod* , de rebus usurpata.

§. 23.

DEFECTIVA inseparabilia sunt I. praefi-

F 3

xum

xum **§** *articuli*, (a) ex pronomine relativo desumptum & nominibus adiectum.

Obs. 1. *§* huius *articuli* saepe *abiicitur*, *sequente* alio *§* *radicali*, (b) vel *praecedente* *§* *Daviui*. (c)

Obs. 2. *Elif* *radicale*, maxime (d) *post articulum* *compendii* ergo nonnunquam *abiicitur*, (e) *in voce notiore*: *§* *vero*, quoad sonum *omittitur*, potissimum, *quando subsequens litera solaris fuerit*, in qua eius quasi *compensatio* fit per *Tischdid*. (f)

Obs. 3. *Voci* *in regimine positae*, (g) *aut cui suffixa adiecta sunt*, *haud adponitur articulus*. (h)

(a) Huc non sine ratione retulimus *Articulum Arabicum*, qui origine sua, valore item ac affectionibus suis respondet $\text{א} \text{ו}$ *articuli Ebraeorum*.

(b) v. c. אלין , *nox* pro אליל .

(c) אלה , *DEO*. Ex hoc exemplo etiam de nota,

(d) *Iudicium* fiat.

(e) e. l. אלה , *DEVS*.

(f) $\text{اهدنا الصراط المستقيم}$, *Duc nos viam rectam*.

(g) e. c. بسم الله , *in nomine DEI*.

(h) יהוה , *Dominus ipse*.

§. 24.

2. Suffixa sunt terminationes desumptae ex pronomibus personalibus separatis, 3̄ saltem ipsorum hic in \hookrightarrow mutato, iuxta schema sequens, ex quo analogia suffixorum Ebraicorum & Arabicorum ex communi origine patet.

Ex pron. 1. pers. C. oritur suff. מי meus, a, nm.

- - 2. - M. - - אַנְתָּ suff. אֲנִי suus.

- - - - F. - - אַנְתְּ - אֲנִי -

- - 3. - M. - - הוּ - הוּ suff.

- - 3. - F. - - הִיא - הִיא -

- - 1. plur. C. - - זֶחֶן - נָא noster

- - 2. - M. - - אַנְתָּם , אַנְתֶּם - כֵּם , vester

Ex Duali Arab. - אַנְתָּ - כֵּם , vester

- - 3. - F. - - אַנְתֶּן - כֵּן , vester

- - 3. plur. M. - - הֵם - הֵם , suus.

Ex Duali Arab. - הֵם - הֵם , suus.

- - 3. - F. - - הֵנָּה - הֵנָּה , suus.

Obs.

Obs. Arabes tanta cura & subtilitate, qua Ebraei, inter suffixa nominum singularium pluraliumque non distinguunt.

S. 25.

Suffixa I. NOMINVM Nunnatione (a), & terminatione plurali dualique (b) ablata, suffiguntur, praemisso ḍciesma, nisi

1. quod ب

(a) Kischri suum praecedenti literae ḍciesmandae concedit, (c) &

(β) Kischri illud praecedente اوب licet exciderint, (d) & post praecedens Kischri mutat in Fata. (e)

2. 3 Foeminini nominis nota mutatur in 3̣. (f)

3. Dumma Suffixi 3. personae mutatur in Kischri vel ob praecedens Kischri, vel ob ي vocalis destitutum. (g)

4. Tria nomina ^{5a}أب, pater, ^{5a}أخ, frater, ^{5r}س, socer, praeter primam singularis, in qua ordinaria manent, (b) ante suffixa assumunt in nominativo و, in genitivo ي, in accusativo إ. (bb)

II.

II. In VERBIS 1. pro *ي* dicitur *ي*
litera ي nonnunquam prorsus pereunte. (i)

2. *Paragogicum post affirmativum ۾ tollitur, imo etiam ۱ radicale verborum certis ۱ quiescentium. (k)*

3. *Affirmativum 2. plural. praeteritorum. ۾ ante suffixa assumit ۾. (l)*

4. *Suffixa, ultimam futuri non crescentis vocalem in ۾ mutant. (m)*

III. PARTICVLARVM *ي finale ante suffixum assumptum accipit ۾ (n); ۾ vero ۾ praemittit. (o)*

(a) v. c. *رَءِىَ*, Rex, *رَءِىَ*, Rex eius.

(b) *مِنْ قُلُوبِهِمْ*, ex cordibus ipsorum.

(c) v. c. *مِنِّي* pro *مِنِّي*, a me. *أَذِيبُ نِي*,
 vaticinamini mihi.

(d) *عَلَيَّ*, ad, *عَلَيَّ*, ad me.

(e) *نِعْمَتِي*, gratiae meae.

(f) v. c. *عَمَّتِي*, amita, *عَمَّتِي*, amita tua
صَلَاتِي, preces meae.

G

(g)

(g) ^{و من اربهم} من اربهم, a Dominis ipsorum. ^{فيده} فيده, in eo.

vid. tamen ^{و اذيبهم} اذيبهم, vaticinare illis, Sur. II. v. 32.

(b) ^{ا ابي} ابي, pater meus.

(hb) Atque sic Arabes in genitiuo ex Ebraicis ^و in nominatiuo ex Chaldaicis ^و & tam ex Chaldaicis quam Syriaeis, horumque plurali ^و assumunt. Conf. *Literator Ebr. DANZII* §. 39. m. II. obs. 3. coll. § 37. m. V. obs. Habes itaque in nominatiuo ^{ا ابيك} ابيك, pater tuus, in genitiuo ^{ا ابيك} ابيك, in accusatiuo ^{ا ابيك} ابيك.

(i) ^{و نصرتني} نصرتني, it. ^{و نصرتني} نصرتني, iuuit me.

(k) ^{و قتلوا زيب} قتلوا زيب pro ^{و قتلوا زيب} قتلوا زيب, interfe-
cerunt me. ^{و اهدنا} اهدنا, Duc nos.

(l) ^{و كذبتو زيب} كذبتو زيب, in scapulis laesistis me.

(m) ^{و ام لم تذرههم} ام لم تذرههم, siue non commonueris ipsos.

(n) v. c. ^{و علىهم} علىهم ex ^{و علىهم} علىهم, super illis.

(o) ^{و لك} لك, tibi.

CAP. III.

De verbis perfectis.

§. 26.

Verbum ratione qualitatis vel *perfectum* est, quod inter coniugandum omnes literas radicales mobiles retinet ubiuis; vel *imperfectum*, quod in vna alteraque radicalium aliquid mutat. In utroque obseruari potest

1. Genus *Masculinum*, *foemininum* vel *commune*.

2. Numerus *Singularis*, *Dualis* & *Pluralis*.

3. *Personae tres*; quarum *tertia* partim ob *simplicitatem*, partim *facilitatem* suam, caeteris praepositur.

4. *Tempora sunt quinque*, ordine naturali sese excipientia: (α) *Praeteritum*, (β) *Indefinitum*, quod *Infinitiuus* dicitur. (γ) *Futurum primum* s. *Imperatiuus*. (δ) *Futurum secundum* stricte sic dictum, ac denique (ε) *Participium*.

5. *Coniugatio* stricte loquendo non nisi *unica est*, *distincta* tamen in *classes actiuas* quatuor. Quarum *prima nudas literas radica-*

G 2

dica-

dicales exhibet cum vocalibus nudis; derivatarum prima unam, secunda duas, tertiores serviles superaddit literas.

Obs, *Maxime usitatae classes sunt I. II. IV. V. VII. VIII. & ultima, quas in schematibus infra addendis signo stellae notabimus.*

§. 27.

Primae classis I. forma activa in tertia persona praeteriti singularis masculini generis solas tres literas radicales exhibet, atque adeo thema constituit, s. radicem, unde PRIMITIVA audit.

2. DERIVATARVM, (α) CLASSIS I. *Coniugatio I. alias II. caracteris loco imponit mediae radicali Tischdid; tertia primae postponit s̄ quiescens; & quarta primae radicali dicesmatae praemittit s̄ Fatatum.*

(β) CLASSIS II. *dae, coniugatio I. alias Vta, praemittit primitivae primae literae dicesmatae s̄ illique postponit i. Sexta II. dae & Septima III. tiae coniugationi i. praemittit. Octava primae radicali dicesmatae praemittit s̄ tertiae imponens Tischdid. Nona denique primitivae praeponeit s̄.*

(γ) CLASSIS III^{tie} conjugatio I. alias Xma praeter Elif Kifchratum, primae radicali d̄iesmatae praemissum, secundae postponit ꝓ Tifchdidatum. Undecima octauae praemittit ante vltimam radicalem ꝑ quiescens. Duodecima praeter ꝑ praemissum secundam radicalem geminat, inserto eidem ꝓ d̄iesmato. Et denique decima tertia primae radicali d̄iesmatae praemittit characteristicas literas **أَسْت**, iuxta schema sequens:

* Primitiua I. **قَصَدَ**, *secuit.*

Class. I. Deriuatarum, vna litera essentialiter seruili auctarum.

Vetus conjug.

* 2. I. **قَصَدَ**, *secuit cum cura*, ut in Piel Ebraeorum

3. II. **قَاصَدَ**, *conatus est secare.*

* 4. III. **أَقَصَدَ**, *jussit secare*, ut Hiphil Ebr.

Class. II. Deriuatarum, binis essentialiter seruientibus auctarum

Vetus conjug. nostra.

8. * 5. I. *اَضَّضَ*, *secuit*, significatione
Resp. primitivae.
5. 6. II. *ضَضَّ*, *secuit plene*. Resp. con-
iug. I. Derivat.
6. * 7. III. *ضَضَّ*, *conatur secare cum alio*.
Resp. II. Deriu.
9. * 8. IV. *اَضَّضَ*, *cum intensione mediocri
secavit*, (obstetricantes manus saepe
alio porrigente). Resp. III. Derivat.
7. 9. V. *اَضَّضَ*, *secuit, sectus est, pe-
tiit secare*.

*Clasfis III. Derivatarum, triplici litera au-
tarum.*

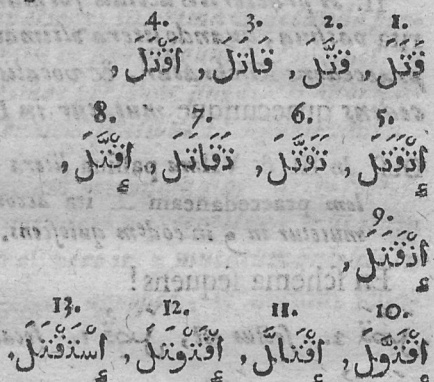
Vet. conj. nostra.

13. 10. I. *اَضَّضَ*, *secavit*, Resp. primitivae.
- II. II. *اَضَّضَ*, *cum vehementia secavit*.
Resp. I. Deriu.
12. 12. III. *اَضَّضَ*, *secavit intensiue, al-
tero instigante*. Resp. II.
10. * 13. *اَضَّضَ*, *petiit secare*.

Obs.

Obs. 1. Ut eo magis apparet analogia coniugationum Arabicarum cum Ebraicis, quoad significatum etiam, novum fecimus earum ordinem, antiquo tamen ad latus cifris, quas vocant, s. numeris minoribus, notato.

Obs. 2. Cumulum coniugationum memoriae iuvandae ergo, altero hoc schemate sistimus.

Obs. 3. Vocalis radicalium primitivae est Fara ordinaria ac perpetua, nisi quod sub secunda radicali nonnunquam est Kischri (a) vel Dumma. (b)

(a) Maxime si neutra sint. conf. Institut. Danz. §. 41. m. III. obs. I. v. c. *قَرِبَ*, *accessit*, *حَدَقَ*, *indignatus*, *ira percitus fuit*.

(b) iidem in neutris, haud tamen adeo multis v. c. *قَسَبَ* & *قَسَبَ*, *corruptus fuit*.

Obs.

ione
con-
alio.
ocri
epe
uat.
pe-
alio
iae.
nit.
al-
Obs.

Obs. 4. *Praeterita in eo imitantur tempora caetera, ut eandem sub secunda radicali vocalem possulent, v. c. à قَسَدٌ est يَقْسُدُ, peruerse ager a يَرْكِبُ, inequitauit est يَرْكَبُ, inequitabit.*

II. *A praeteritis actiuis formantur praeterita passiuua, quando litera ultimam radicalem praecedens Kischbratur, & vocalis hanc praecedens quaecunq̄ue mutatur in Dumma.*

Obs. In III. & VIIma passiuua litera ا se ad vocalem praecedentem ا ita accommodat, ut mutetur in و in eodem quiescens.

En schema sequens!

1. قَصَّصَ 1. secavit, قُصِّصَ 2. sectus est,
 2. قَصَّصَ 2) valde est sectus, قَاصَصَ 3. ut secaretur ausus est,
 3. أَقْصَصَ 4. secari iussit, أَقْصَصَ 5.
 4. أَقْصَصَ 5. sectus est, تَقَصَّصَ 6. sectus est cum cura,
 5. تَقَصَّصَ 7. ut secaretur, cum alio laborauit,
 6. تَقَصَّصَ 7. sic in caeteris.

§. 28.

Flexio praeteritorum per personas & Numeros vbiuis eadem est, deriuata ex tertia masculina singulari praeteritorum, & pronomibus personalibus, quorum

1. *Terminationes in prima & secunda persona praeteritis in fine affiguntur coniunctim, nisi quod primae personae singularis affirmatiuum ex Ebraicis fontibus sit hauriendum.*

2. *Ad tertiam personam singularem foeminam exprimendam ꝛ excerptur, mutatum in \ddot{v} ; in plurali vero in \ddot{v} mutatum quiescit in \ddot{v} , ꝛ paragogico apposito, secundum schema sequ.*

Singul.

Dual. Perf. 3.

قَصَدَا

utroque secuit M.

قَصَدَا

utraque secuit F.

قَصَدَ , secuit M.

قَصَدْتَ , secuit F.

قَصَدْتِ , secasti M.

قَصَدْتِ , secuisti F.

قَصَدْتُمْ , secui C.

H

Plural.

Plural.

Dual.

قَصَلُوا, secuere M.

قَصَلْتُمَا, secuere F.

تم,

قَصَلْتُمْ, secuistis M.

ambo, ac.

قَصَلْتُمُوهَا, secuistis F.

قَصَلْنَا, secuimus C.

§. 29.

A praeterito cuiuscunque coniugationis formatur Imperatiuus vocali ultima in mutata. Praeterea

1. In I. coniugatione saepe praefigitur *Kischratur*, aut cum secunda radicalis *Dumma* habuerit *Dummatum*;

2. Litera vltimam radicalem praecedens *Kischratur*, praeter VI. VII. VIII. & XIam coniugationes, in quibus Fata praeteriti obtinet, iuxta schema sequi.

قَصَلْ, قَصَلْ, قَصَلْ I. *seca*, أَقْصِرْ vel أَقْصِرْ, حَسِّنْ.

حَسِّنْ, أَحْسِنْ, حَسِّنْ *pulcher esto.*

قَصَلْ, قَصَلْ II. *vehementer seca.*

III.

III. قَاصِدٌ , قَاصِدٌ , sectionem intende.

VI. تَقَاصِدٌ , تَقَاصِدٌ , secare aude.

VII. تَتَقَصَّدُ , تَتَقَصَّدُ , seca cum cura.

Et sic in caeteris.

II. Discrimen personarum reliquarum per affirmativas ^{يُونَ} ordine adhibitas *indicatur.* (a)

Obs. 1. Excidit Imperatiui semper, si prima radicalis vocalem acceperit, (b) & saepius, si praefigatur ei copula و vel ؕ. (c)

Obs. 2. Passiva carent Imperatiuis.

Pl. M. 2. Pl. F. 2. Dual. c. F. 2. S.

(a) نُبَشِّرُ , نُبَشِّرُ , نُبَشِّرُ , نُبَشِّرُ nuncia

M. 2. S.

a secunda sing. masc. nuncia euangelium , نُبَشِّرُ

(b) dicitur ^{دُ} pro ^{دُ} , ^{دُ} metire.

(c) ^{دُ} pro ^{دُ} , ^{دُ} dic.

§. 30.

Ab Imperatiuis formantur futura, prae-
positis iisdem literis أَيْتَن , & *in secunda ter-*
tiaque personis ad differentiam generis ac Nu-
meri, affirmatiuis يُو ذَا *ex Imperatiuo re-*
peritis. Nisi quod

1. يُو extra Dualem *ultimae radicali im-*
ponit و

2. *Praeformatiuum omnium coniugatio-*
num Fata postulat, praeter II. III. & IV^{am}
coniugationes, in quibus Dumma obtinet.

3. *Vltima litera vocis a fine non crescen-*
tis Dümma afficitur.

Obs. 1. *In I. coniugatione sub 2. radicali, prima*
scheuata, vocales omnes seorsim locum inuenire
possunt: و quidem frequenter; ي vero,
maxime cum media vel vltima radicalis est ي ,
fere semper cum prima radicalis est و , ita ta-
men vt vltima non sit ع ; و autem obti-
net, maxime cum media vel vltima radicalis
est و .

Obs. 2. *Dualis Futurorum tertiae singulari adiicit* و

Obs. 3. *Quibus varietatibus Futurum propter fi-*
guras Grammaticas sit obnoxium, de his vid.
 suo loco infra.

Schema

Schema Futurorum ab Imperatiuis descen-
tium.

1. *vehementer* يَتَّقِصُّ *secabit,* يَتَّقِصُّ *seca, seca, قَصِصُ*
2. *valde seca,* قَصِصُ *secare au-*
3. *sectionem* يَتَّقِصُّ *debit,* يَتَّقِصُّ *secare*
4. *injunget,* اَوْصِصُ *debit, aude,* قَاَصِصُ *secare*
5. *secabit cum* يَتَّقِصُّ *secabit,* يَتَّقِصُّ *seca, seca, اَلْقَاتِصُّ*
6. *cura,* تَقْصِصُ *secare au-*
7. *secabit* يَتَّقِصُّ *debit,* تَقْصِصُ *secare*
8. *intense,* اَوْصِصُ *debit, aude,* تَقْصِصُ *secare*
9. *secabit,* يَتَّقِصُّ *secabit,* يَتَّقِصُّ *sectionem*
10. *secas* اَلْقَاتِصُّ *petet,* اَلْقَاتِصُّ *pete,* اَلْقَاتِصُّ *secare*
11. *secabit* يَتَّقِصُّ *secabit,* يَتَّقِصُّ *fortitier*
12. *intense,* اَلْقَاتِصُّ *fortitier,* يَتَّقِصُّ *seca, seca, اَلْقَاتِصُّ*
13. *sectionem* يَتَّقِصُّ *sectionem* *petet,* يَتَّقِصُّ *pete,* اَلْقَاتِصُّ *secare*

Schema II. Futuri per suas personas.

I. C. Sing.	Sing.	Dual.	Singul.
F. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ	M. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ	F. أَتَدِيرَا , أَتَدِيرَا	Fcem. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ
	M. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ	M. أَتَدِيرَا , أَتَدِيرَا	Masc. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ
	2. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ		3. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ
	I. C.	Plural.	
	1. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ	2. أَتَدِيرُونَ , أَتَدِيرُونَ	3. أَتَدِيرُونَ , أَتَدِيرُونَ
	2. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ		
	3. أَتَدِيرُ , أَتَدِيرُ		
		Dual.	
	C. أَتَدِيرَانِ , أَتَدِيرَانِ	F. أَتَدِيرَانِ , أَتَدِيرَانِ	M. أَتَدِيرَانِ , أَتَدِيرَانِ

II. *A Futuro actiuo formatur passiuum, cuiuslibet coniugationis, si praeformatiuo vbiuis Dumma inscripseris, & literae ultimam radicalem praecedenti —.*

v. c. *secabitur*, يَقْصُرُ, *secabit*, يَقْصُرُ *Es*
sic in caeteris.

§. 31.

Participia a Futuro suo singulari III. personae descendunt, mutato praeformatiuo Futuri in ۞ Dūmmatum, & ultima radicali Nunnata.

2. *In VIta & VIIma coniugationibus, vt Passiuum ab Actiuo secernatur, litera ultimam radicalem praecedens kiscbratur.*

3. *In I. coniugatione Participium Benoni ad formam Chaldaicam primae radicali postponit ۞; Passiuum autem Peil primam Fatat, iuxta schema participiorum sequens.*

Partic. Peil. Partic. Benoni.

۞ يَقْصُرُ 2. *secus* قَصِيرٌ *secans*, قَاصِرٌ 1.
valde secans, قَاصِرٌ

7. *sectionem adgrediens*, ⁵يَتَقَصَّلُ, ⁵مَتَقَصَّلُ

6. *secans cum cura*, ⁵يَنْقَضِلُ, ⁵مَنْقَضِلُ

8. *secans intense*, ⁵يَقْضِلُ, ⁵مَقْضِلُ

9. *sectionem petens*, ⁵يَنْقَضِلُ, ⁵مَنْقَضِلُ

Et sic in caeteris.

II. *Passiva participia substituunt in locum praeformatiui Futurorum passiuorum a fine non crescentium* ∞ : extra primam coniugationem, quae vel ∞ habet, vel praeformatiuo omisso, secundae radicali praeteriti adiicit ⁵يُـ vel ⁵وُ iuxta

Schema sequens:

1. *sectus*, ⁵يَقْضِلُ vel ⁵يَقْضِي, ⁵مَقْضِلُ *sectabitur*, ⁵يَقْضِلُ

2. *sectus cum cura*, ⁵يَقْضِلُ, ⁵مَقْضِلُ

sectus cum cura, ⁵يَقْضِلُ

Et sic in caeteris.

§. 32.

Infinitiuus, ceu nomen verbale, casibus variabile, intendendae significationis ergo verbo apponitur, sub terminatione accusa-

7. accusatiui v. gr. *قتلته*, *interfecit eum omnino.*

8. Caeterae Infinitivi I. Coniugationis formae sunt potissimum sequentes:

9. 1. قَتَلَ 2. قَتَلًا 3. قَتَلًا 4. قَتَلًا 5. قَتَلًا 6. قَتَلًا

7. قَتَلًا 8. قَتَلًا 9. قَتَلًا 10. قَتَلًا 11. قَتَلًا 12. قَتَلًا

13. قَتَلًا 14. قَتَلًا 15. قَتَلًا 16. قَتَلًا 17. قَتَلًا

18. قَتَلًا 19. قَتَلًا 20. قَتَلًا 21. قَتَلًا

22. قَتَلًا 23. قَتَلًا 24. قَتَلًا 25. قَتَلًا 26. قَتَلًا

27. قَتَلًا 28. قَتَلًا 29. قَتَلًا 30. قَتَلًا

31. قَتَلًا 32. قَتَلًا

Reliquarum coniugationum infinitivi ex coniugationum characteribus discernendi, inserunt plerumque ante ultimam radicalem *ل* seruire, aut suffigunt in fine *ا* vel *ة* formis tamen eorum multis omnino modis variatis.

§. 33.

Quadratorum verborum, quatuor pluribus-

ribusque literis radicalibus constantium, species quatuor, respondent coniugationibus Arabum Tifchdidatis quatuor; ita, vt loco Tifchdid imprimendi apponatur quaedam litera radicalis. Secundae coniugationi, Tifchdidatarum primae respondet quadrilitera prima v. c. ^{ذَلَمْتُ} ذَلَمْتُ, discipulus fuit; sextae secunda, v. c. ^{تَقَطَّرْتُ} تَقَطَّرْتُ, utrem colligauit. Octavae tertia ^{أَقْتَشَعْتُ} أَقْتَشَعْتُ horrore correpta fuit cutis. Decimae quarta respondet, ^{أَحْرَجْتُ جَمًّا} أَحْرَجْتُ جَمًّا, tumultuatus fuit populus.

Obs. 1. Verba haec in prima actiua coniug. sub media radicali praeteriti tantum Fata, sub media rad. Futuri tantum Kischri admittunt, & in eiusdem Futuri literis ^{أَيَذَرُ} أَيَذَرُ tantum Dümma. v. c. ^{يَذَلِمُ} يَذَلِمُ discet.

Obs. 2. Imperatiuo primae Coniug. non praefigitur & infinitiui etiam forma est specialis haecce; ^{ذَلِمَا} ذَلِمَا

Obs. 3. Participia 2. & 4tae speciei Kischri ultimae radicali praemittunt, licet in Futuro id non inuenerint.

Caeterum, vt plene innotescat, quod ad perfectorum verborum formationem pertinet, obserua sequentia:

1. $\ddot{\text{z}}$ Coniugationis Vtae caracteristicum primae radicali postpositum, post b b x z mutatur in b post u u j mutatur in u ; nonnunquam prima radicalis cum penitus excidit, compensanda in caracteristica per u (a)

(b) $\ddot{\text{z}}$ Caracteristicum coniugationis VI. & VII. alio $\ddot{\text{z}}$ praeformatio Futuri superueniente, interdum excidit. (c)

2. Quoties u literae Tischdidatae apponendum, toties omisso Tischdid litera ista duplicatur, & priori in praeterito u in Imperatio & Futuro u imponitur (d)

3. D $\ddot{\text{z}}$ iesmandum $\ddot{\text{z}}$ caracteristicum IX. it $\ddot{\text{z}}$ iesmanda $\ddot{\text{z}}$ $\ddot{\text{z}}$ nec non u u primae radicalis Vtae coniugationis excidunt, & hae in sequenti seruii $\ddot{\text{z}}$; illud in prima radicali compensantur per Tischdid. (e)

4. Etiam tertia radicalis $\ddot{\text{z}}$ & $\ddot{\text{z}}$ d $\ddot{\text{z}}$ iesmatae ante vocalizatam literam abiiciuntur, per Tischdid compensandae. (f)

(a) Vide, quae supra attulimus exempla ad §.5. Th. IV. p. 20. & Th. VI. p. 21. pro ^{أَصْنَعُ} dicitur ^{أَصْطَبِعُ} vel ^{أَطْبِعُ} de obsonio aut ininactu habuit prospectum.

(c) ^{تَكَسَّرَ} pro ^{تَنَكَّسَ}, rad. ^{كَسَسَ}, fracta erit res.

(d) pro ^{أَوْصَلْتُ}, cum cura fecisti M, ponitur ^{أَوْصَلْتُ} in futuro pro ^{يُؤْصَلُنَّ} dicitur, ^{يُؤْصَلُنَّ} cum cura facabunt F.

(e) pro ^{يَنْتَهِي} interficiet, dicitur ^{يَنْتَهِي}, pro ^{أَتَّبَعُ} secutus fuit, dicitur ^{أَتَّبَعُ}. Pro ^{أَتَّبَعُوا} dicitur ^{أَتَّبَعُوا} stabiliti sunt. Ex ^{أَنْزَاقٌ} strepitum ventris edidit fit ^{أَيْذَنُ} & pro eo ^{أَنْزَرَ} properavit admodum. Ex ^{يَبِسَ}, siccus fuit fit ^{أَبْسَ}, arefacta fuit res.

(f) Hisce animaduertis nil sigillatim dicendum erit de verbis ^{قَن}, caeterum perfectis v. c. ^{أَنْعَمْتُ}, gratiosus es. Surat. I. 6. Alias vide ^{أَمَرْنَا} pro ^{أَمَرْنَا}, credimus. Pro ^{سَكَّتْ} dicitur ^{سَكَّتْ}, filivisti.

CAP.

CAP. IV.

De verbis imperfectis.

§. 35.

Imperfecta Arabum verba sunt, vel Defe-
ctiva, secundam geminantia, surda illis
dicta; vel quiescentia. Horum litera ra-
dicalis quiescibilis vel abiicitur, vel in aliam
quiescentem mutatur.

Obf. Non ab actu dicuntur imperfecta, sed a so-
la potentia, quae, quomodo in actum in-
troducti soleat, statim erit recensendum.

§. 36.

In verbis 9 prima

1. Ex analogia cum — notanda in primae
coniugationis Futuris, (a) ع , licet non dices-
manda, saepe in Imperativo eiicitur, (b)
alias

2. post litteram Dummatam in eiusdem
Dumma quiescit, (c)

3. in Vta coniugatione prima 9 abiecta in
sequenti seruili 3 compensatur per Tischdid,
rarius in 1 mutata, quiescit in praeceda-
neo — (d)

I 3

(a)

(a) v. c. يَبْصُ splendebit, rad. وَبَصَّ.

(b) وَعَظَّ abortare, rad. وَعَظَّ.

(c) e. l. ex coniug. IV. rad. وَيُؤْغِرُ, وَغَرَّ, ef-
feruescet, pro يُؤْغِرُ.

(d) ex وَعَدَّ praedixit fit أَتَعَدَّ mali quid mi-
natus est, conf. §. praec. n. 3. it. يَأْتَعِدُ, minabitur.

§. 37.

In verbis فِي Prima radicalis

1. post praeformativum Kischratum in
eiusdem Kischri, (a) & post literam Dum-
matam in و mutatum in ُ quiescit. (b)

2. imitatur naturam verborum فو n. 3.
§. praeced. traditam. (c)

(a) اَيْفَعُ, ascende.

(b) اَوْسُرُ, opulentus factus est ex اَوْسُرُ.

(c) اَنْبَسُ, arefacta fuit res.

S. 38.

Hamsata prima radicali^a eandem post Kiscbri mutant in^a quiescens in Kiscbri; (a)

2. post Dumma mutant in^a quiescens in Dumma, (b) &

3. post Fata eam saepe in merum Hamsa (ع), mobile (c) tamen permutant.

4. primam radicalem abiciunt, & compensant per Tiscbaid. (d)

Obf. Tria verba, caeteris notiora & magis obuia, in Imperatiuo primae actiuae coniug. primam radicalem abiciunt.

(a) *أَيِّنَ*, opinare, suspicare, ex *أَبِنَ*.

(b) *أَوْمَ*, amore iunctus est alteri.

(c) *أَعَكَلتَ*, pro *أَأَكَلتَ* edere iussisse, ab *أَكَل*.

(d) Dicitur v. l. *أَتَكَل* & *أَيْتَكَل* comesus fuit.

(e) Scil. ab *أَمَرَ* dicitur *أَمَرَ*, dic, ab *أَكَل*, *أَكَل*, edo, ab *أَخَذَ*, *أَخَذَ*, accipe.

S. 39.

§. 39.

Hamsata media radicali $\bar{ا}$, $\bar{و}$, $\bar{ي}$, raro in vocali praecedenti *homogenea* quiescunt, ne cum quiescentibus secunda confundantur. v. c. $\bar{ا}$ occurrit pro $\bar{ا}$, petiit.

II. Etiam *Hamsata* tertia radicali mouentur, (a) nisi quod, voce a fine crescente, abiecta tertia radicali, ea saepe vim suam per *Hamsa* exferat v. c. $\bar{ا}$, $\bar{و}$, $\bar{ي}$, *irridentes*. Sur. II, 13. a rad. $\bar{ا}$, $\bar{و}$, $\bar{ي}$, *irrisit*.

(a) Ne si quiescerent, confunderentur haec verba cum quiescentibus tertia.

§. 40.

Quiescentium tertia و I. VOCE A FINE NON CRESCENTE *desinunt* omnia

1. praeterita in $\bar{ا}$ (a)

2. Imperatiui in $\bar{ا}$ (b) tertia radicali ablata, & praeformatiua, vel eadem abiecta prima radicali inprimitiua coniugatione *Dummata*. (c)

3. Futura in $\bar{ا}$ (d)

4. Participia primae classis in $\bar{\text{e}}$ (e) inserto post primam radicalem $\bar{\text{I}}$ quiescente in praecedaneo $\bar{\text{—}}$; caetera in $\bar{\text{—}}$ terminantur.

II. VOCE A FINE CRESCENTE, tertia radicalis abiicitur ante affirmatiua dices manda, (f) & tertiae masculinae pluralis praeteritorum formae vtriusque. (g)

2. Ante affirmatiua Imperatiuorum, (h) nisi quod

3. Ante foeminina pluralia Imperatiuorum Futurorumque in $\bar{\text{—}}$ mutata quiescit (i) in $\bar{\text{—}}$ ante masculina vero & foeminum singulare, Futurorum mobilis est ibi per Dumma, hic per Kischri, pr remisso quoque hoc in casu Dumma. (k)

(a) قَصَا, recessit.

(bc) أَغْنَى vel غَنَى, oppugna.

(d) يَجِبُوْا nitebit eius facies.

(e) سَأَلَ, tranquillus Ebr. שָׁלוּ.

(f) عَلَيْنَا clamauit F. ex عَلَيْنَا clamauit M.

(g) دَخَلُوا & دَخَلُوا, impulerunt. دَخَلُوا, inciderunt. Sur. II. 13.

K

(h)

(b) أَخْطَى, progredere F.

(i) يَغْزُونَ, oppugnabunt.

(k) يَنْزِلُونَ baurient M. aquam! فَيَنْزِلُونَ,
facilis erit F.

§. 41.

Quiescentium tertia ي I. VOCE
A FINE NON CRESCENTE desinunt

1. Omnia praeterita in ي (a)

2. In imperatiuis 3. radicalis abiicitur, ut
in vocalem — terminentur, praeformatiua,
seu ea ablata, prima radicali primitivae clas-
sis Kiscbrata, (b)

Obs. In hoc casu aliquoties 3 in 8 mutant, prae-
missio —, rarius — *

3. Futura in ي (c) rarius ي **

4. Participia primae conjugationis in —
desinunt, inserta in medio † in — quiescen-
te; caetera in ي. (d)

II. VOCE A FINE CRESCENTE,
tertia 1. non dicesmanda abiicitur, ante af-
formativum dicesmatum, (e). & ante plu-
rale

rale masculinum praeteritorum, ut plurimum
etiam ante alias debiles. (f)

2. ḍġies manda quiescit in praemisso — (g)

Obf. Verba Hamfata & quiescentia tertia suas
formas permutant inuicem.

(a) صَائِي, pipiuit pullus auis &c.

(b) مَسَّس vel مَسَّس traha, rad. مَسَّس, ex Ebr.
מָשַׁח, traxit.

* Sic قَوِيَ vel قَوَّه caue, est pro اَوْقَيْ rad. وَقَّى
cauit قَوَّه vel قَوَّه pro اَرَى, vide, rad. رَأَى
vidit.

** v. c. Sur. II. v. 54. اَللّٰهُ ذَرِيّٰ حَتّٰى donec
videamus DEVM.

(c) يَفْرِي, fecabit.

(d) v. gr. لَاطِي terrae adhaerens, ex لَاطِي
مُتَلَطِّئِي, expectans.

(e f) Vti in verbis tertia و quiescentibus, vid.
§. praeced. m. II.

(g) مَسَّسْت, traxisti.

§. 42.

In concavis, seu quiescentibus Aiin, horumque potissimum praeteritis

1. *Secundaradicalis in 1 mutata, quiescit in Fata; (a)*

2. *ante tertiam d̄ciesmandam eicitur, eiusque caracter in praecedenti 2 si media fuerit, in 1 si 2 fuerit, relinquitur. (b)*

3. *In Imperatiuis & Futuris ante tertiam non d̄ciesmandam 9 quiescit in praecedaneo 2 2 in 1 (c) Et praeterea*

4. *In Futuro quoque media nonnunquam in 1 mutata in 1 quiescit. (d)*

5. *Participia aut media radicali in 2 mutata perfecta sunt, aut praecedaneam sequuntur analogiam. (e)*

6. *in passivis media in 2 mutata cum 1 offerenda, praecedenti literae vocalem suam, in qua quiescat, concedit. (g)*

(a) كَانُوا, existunt.

(b) وَأَنْ كُنْتُمْ, & si fueritis, SVR, II, 22.

it. هَبْتِ, reverteris. Praeter كَيْسٍ non est, quod

in secundis personis 1 habet v. c. أَسْتِ, non fuisse &c. (c)

(c) قَوْ لُوا, dicite, قَوْلٌ dicet.

(d) v. c. كَانُ, tantum non faciet. Sur. II. 19.

(e) v. l. قَائِمٌ, stans, شَاكِرٌ, gratiosum se exhibens. Sur. I, 6.

(f) قَوْلٌ pro قَوْلٍ dicitur.

§. 43.

In secundum geminantibus, vulgo *surdis*, media radicalis vnice in *Leuibus* (non *Tischditatis*) coniugationibus abiicitur, & in sequenti per *Tisdid* compensatur; vocali eius vel in locum praecedentis *dçiesmatae* reiecta, (a) vel, si vocalis iam praecesserit, vna pereunte. (b) Nisi quod

2. In Futuro (c) & Imperatiuo (d) *dçiesmato* tertia radicalis pro — assumit — vel —; aut —, quando penultima *Dummata* est.

(a) يَهْدُ pro يَهْدُ emetietur.

(b) رَبٌّ, magnus fuit pro رَبِّ.

(c) apocopato scilicet, de quo infra v. c. لَا تَخَلَّأْ
ne diminuas pro لَا تَخَلَّأْ

(a) v. c. ^سو^بو^د, *obscuritas.*

(b) ^أب^را^هم^ا, *Abrahamus.*

§. 46.

Forma nomen est vel nudum, constans in casu recto, s. nominatiuo singulari ex solis literis radicalibus (a): vel auctum, quod praeter radicales, vnam habet vel plures ex literis ^أت^وو^هي essentialiter seruientibus. (b)

(a) v. c. ^سا^يس^ا, *fortitudo.*

(b) v. l. ^سو^دة^ا calor vehemens, ^سو^دن^ا fo-
dina, ab ^سو^دن^ا, *fixus mansit.*

Obs. 1. Vtrumque sequitur naturam verbi suae originis, tam qualitate verbi seruata, (c) quam coniugationis, unde descendit, caractere. (d)

Obs. 2. Cuiuslibet deriuationis veritas recte exploratur per conuenientiam formationis & significationis cum sua origine. (e)

Obs. 3. Nomina adiectiua possessionem notantia aut gentilitia, à suis substantiuis formantur ad-
iecto ^با^ب, abiectis si adfuerint, literis,
^با^ب finalibus. (f)

(e)

(c) Ita, ut si verbum fuerit perfectum, nomen etiam maneat perfectum; sin verbum minus perfectum, nomen formetur ad analogiam verbi v. c. **هُدِّي**, *liber*, rad. **كَتَبَ**, *scripsit*, **كِتَابٌ**, *directio*.

(d) e. c. **عَدَّ آلَ**, *qui multum alios reprehendit*, ex coniugatione graui.

(e) ab **عَرَفَ** *cognouit*, descendit **عَرَفَ**, *notum*, conueniens. **أَسْبَأَ** *altus fuit*, *eminuit*, descendit **سَوَّابٌ**, *coelum*.

(f) v. c. **مِصْرِي**, *Egyptus*, unde **مِصْرِي**, *Egyptius*. **أَنْسِي**, *homo*, **أَنْسِي**, *humanus*.

§. 47.

Nunnatio (a) *vocales nominum*, vti supra §. 32. *infinitiuorum*, *ultimas* — — ”

I. *Geminat*, & *sonum rē* N *in simule eisdem conciliat*, (b) *earumque primae*, nisi *consona eius sit ā* aut *c* *postponit* (c) *sine soni variatione aut augmento*.

II. *Omittitur* autem *Nunnatio* 1. *ob statum constructum*. (c)
2. *Ob suffixa*. (f)

Obs.

Obs. 1. Suffixum **ي** non nunnationem solum, sed & ipsam simul vocalem tollit. (g)

Obs. 2. Nomina **أَب**⁵², pater, **أَخ**⁵², frater, **وَجْه**⁵,
 socer, interdum **هَرَج**⁵, res aliqua, item **ذُو**
 possessor, in regimine, extra quod hoc non
 usurpatur, sonum N abiicientes, assument eius
 loco in Nominatiuo و in Genitiuo **ي** in
 Accus. ا, si modo suffixum **ي** exceperis
 de quo Obs. 1. (b)

Obs. 3. Sic etiam **فَم**⁵² in regimine genit. & cum
 suff. **ي** habet **فِي**, in accus. **فَا**.

3. In nominibus inuariabilibus in singul.
 & plurali Nominatiuo in **ـ**; Genitiuo & Ac-
 cusat. in **ـ** terminantibus, uti sunt:

(a) Adiectiua positiua & comparatiua
 formae **أَحْمَر**⁵², ruber, **أَكْبَر**⁵², maior, ma-
 ximus.

(B) Adiectiua terminata in **أَنَّ** seruii
 syllaba, vt **غَضَبَان**, iratus.

(γ) Terminata in ا aut ي, ut **ذَكَرِي**,
 recordatio, **صَدَقْرَ آء** flaua.

L

(δ)

(d) Frequenter pluralia fracta formae
 ضَفَاعٍ, قَبَائِطِيرٌ vel قَبَائِطِيرٌ & نَوَاصِرٌ
ranae.

Obs. Haec variabilia manent, si ultima radicalis
 sit litera quiescens, nisi & illa Kischri penul-
 timam mutarint in *Fatcha*. Sic Nominat.

عَنْ أَرْيَبٍ *virgines*, pro عَنْ أَرْيَبٍ, Ge-
 nit. & Accus. عَنْ أَرْيَبٍ.

(e) Nomina propria & barbara v. c.
 آدم, *Adam*.

4. Ob articulum ³أل tum praecedentem,
 tum sequentem. (i)

5. In enallage casus *Accus.* pro *Nominati-
 vo*. (k)

(a) Quae quid sit, iam explicuimus ad §. 5. th.
 III. not. c. p. 19, 20.

(b) فِرَاشًا, *Feraschan, stratum*, عَلِيمٌ, ali-
 mon, *sciens*. كَلِمَاتٍ, *Chalematin, verbis*.

(c) نَارًا, *Naran, lucem*.

(e) رَبِّ الْعَالَمِينَ, *Domino creaturarum*.

(f)

(f) *فِي قُلُوبِهِمْ* in corde ipsorum.

(b) *مِنْ أَبِي دَاوُدَ* pater Davidis, *أَبُو دَاوُدَ*
à patre Davidis.

(i) conf. not. c. *اللَّهِ*, DEVS.

(k) *لَا رَيْبَ* non est dubium. Sur. II, 1.

§. 48.

Genus est in nomine vel Masculinum, vel
Foemininum, rarius Commune. Dignosci-
turque

I. Significatione. Scil. nomina virorum,
virilium officiorum, mensium, montium, po-
pularum ac fluuiorum, masculina:

2. Nomina mulierum, muliebrium officio-
rum, regionum, urbium ac geminatorum
membrorum (a) foeminina sunt.

II. Terminatione foeminina sunt, quae (a)
تُ, (b) *ة* & (c) *ي* * quiescens desinunt.

Obs. 1. Pauca tamen, quae & apud Ebraeos fere
omnia sub terminatione masculina, foeminina
erant vel communia, huc etiam referenda

sunt, ut *أَرْضُ*, terra, *خَمِيرٌ*, vinum, *بَيْتٌ*

puccus, نَارٌ, ignis, مَرْح, ventus, نَفْسٌ,
anima, سَمْس, Sol &c.

Obs. 2. Communia censentur (a) quinque hae for-
mae nominum, 1. نَصْرٌ 2. مَذْصِرٌ 3. مَذْصَارٌ
4. مَذْصِيرٌ actiue sumtae, atque 5. نَضِيرٌ
passiue sumta, quae rarius Foemin. notam &
assumunt, vti:

مَسْكِينٌ pauper, مَسْكِينَةٌ pauper ♀.

(b) Literarum nomina, أَرْفٌ, بَاءٌ &c.

Obs. Masculina significantia res, habentes partes
homogeneas, in foeminino partem earum
denotant. (d)

(a) vt مَيْدٌ, manus, عَيْنٌ, oculus, &c.

(b) قَصْدَةٌ, scutella, it. à طَيِّبٌ, bonus,
طَيِّبَةٌ, bona, rarissime & masculina occurrunt hu-
ius terminationis, vt خَلِيفَةٌ, summus imperator,
quod tunc est ḥ eḡḡāc.

(c) مَشْيُوحَاتٌ, multitudo senum, it. ab أَصْفَرٌ,
flauus, مَغْرَأٌ, flava. conf. §. sequ. n. 3.

(*)

(*) رِكْرِي recordatio, it. ab أَطْوَر longior,
 est طَوَّي , longior F. ab أَوَّل primus, أَوَّلِي
 prima, &c.

(d) نَهَب , aurum, نَهْبَة , particula auri.

§. 49.

Motio nominis masculini in foemini-
 num fit quando

1. Masculino ad foemininum constituen-
 dum additur ة (a)

2. Comparativi & Superlativi nec non Ad-
 iectiva quaedam formae ذَصِير (b) addunt
 in foeminino ة abiecto ibi praeformativo
 | hic litera ة & duabus primis radicalibus per
 ة in unam syllabam contractis.

3. Adiectiva positiua formam tamen com-
 paratiuorum habentia, mouentur in ة ,
 praeformatiuo | abiecto, & vocalibus deinceps
 in literas sequentes dimotis.

(a) v. gr. رَجُل , vir. رَجُلَة , vira, mulier.
 فَتَى , puerulus, فَتَاة , puella.

(b) v. l. نَعِيمٌ, amoenus, نَعْمِي, amoena,
عَظِيمٌ, robustus, عَظِي, robusta, أَكْبَرُ ma-
ior vel maximus, كَبِيرِي, maxima.

(c) ex أَصْفَرٌ, flavus, fit صَدْفَرٌ, flava.

§. 50.

*Nominativus I. singularis definit plerum-
que (a) in ة, genitivus in ة accusativus
in ة (b)*

Obs. 1. Terminationi ة saepe ꝑ quiescens postponi-
tur. (c)

Obs. 2. Invariabilia sunt per casus finita in
ة (d)

II. *Dualis Singulari suo adicit in No-
minat. اِن in obliquo casu اِن, (e) &
praeterea*

2. mutat ة foeminiuum in ة (f), nec non
servile ꝑ seu ة in و (g)

Obs. Si ة sit vicarium تَوْر و & ي mutatur in
Duali libere. (b)

III. *PLVRALIS FORMAE SANAE,
à. e. perfectae, definit in nominativo*

I. Ma-

1. Masculino in **وَرَجٌ**, in obliquo casu in **يَرَجٍ** (i)
2. Foeminino in **أَتَى**, in obliquo in **أَتَى** (k)

Obs. Substantiua foeminina, siue nuda, siue solo & aucta, in media radicali dicesmata (α) talem sumunt vocalem, qualem habet prima radicalis: (l)

(β) Si prima rad. habet Dumma vel Kischri, libere Dicesma vel manet vel in mutatur. (m)

(a) conf. statim obs. 2. & s. praeced.

(b) **بِكُلِّ شَيْءٍ** & **عَدُوٌّ**, inimicus, in omni re, & **وَأَنْزَلَ مَاءً** & mittit aquas.

(c) **فَرَأَاهُمْ صَرَضًا** & terrefecit illos morbo. vid. Sur. II. v. 9. Caeterum sub genitivo Dativus & Ablativus comprehenduntur.

(d) v. gr. **هَدَى**, directio.

(e) **وَقَتِي**, puer, **وَقَتِيَيْنِ**, pueri duo.

(f) **مَدِينَةٌ**, ciuitas, **مَدِينَتَيْنِ**, ciuitates duae.

(g) **صَفْرَاءٌ** flava, **صَفْرَاءَيْنِ** flavae duae.

(b)

(h) رِبَاوَيْنَ & رِبَاآءَيْنَ, *vestis*,
duae vestes.

(i) الْمُؤْمِنِينَ, *credentes*, صَوْمَعُونَ, *pis.*

(k) أُمَّهَاتٍ, *matres*, in obliquo casu أُمَّهَاتٍ.

(l) نَعْنُ, *Mulieris nomen*, نَعْنَاتٍ.

(m) ex جِسْرٍ, fit جِسْرَانٌ, & جِسْرَانٌ.

§. 51.

Vocatiuus effertur 1. per accusatiuum, (a)
 si tamen

2. Sit nomen proprium aut appellatiuum
 cum articulo, per Nominatiuum non nun-
 natum exprimitur. (b)

3. Si quis ad opem vocetur, non raro per
 genitiuum, (c) praefixo ج; alias per ac-
 cusatiuum adiecta terminatione اء. (d)

4. Nomen vocatiuo appositum, aut sub-
 stantiuum per coniunctionem copulatiuam ei
 adiunctum, indifferenter vel recti casus
 vel obliqui terminationem habet, (e)

5. Accusatiuo rarius adicitur suffixum ي
 fatatum, rarius ء, rarissime Dumma. (f)

6. Spe-

6. Specialissime pro ^{أَبِي} *pater mi*, &
^{أُمِّي} *mater mea*, dicitur interdum ^{أَبْت}
 vel ^{أَبْت}; it. ^{أُمَّت} & ^{أُمَّت}.

(a) ^{يَا رَجُلًا} *ô vir!* ^{سُبْحَانَكَ} *ô laudandam*
tuum maiestatem! Sur. II. v. 31.

(b) ^{يَا رَجُل} *ô vir*
*vir! ^{يَا أَدَم} *ô Adam l. c. v. 32.**

(c) ^{يَا كَرِيم} *ô Seide (adiuua)*, ^{يَا قَوْم} *ô popule.*
Sur. II. v. 28.

(d) ^{يَا زَيْدَاه} *ô Seidum!*

(e) l. c. ^{يَا بَنِي إِسْرَائِيل} *ô filii Israelis. Sur. II.*
v. 39. & 46.

(f) ^{يَا غُلَامِي} *ô puer mi!* idem; ^{يَا غُلَامًا}
 & ^{يَا غُلَامًا}.

S. 52.

Pluralis fractus, s. imperfecte formatus,
& terminationes casuum numeri singularis
retinens, in nominibus I. trilateralibus & XII.
habet formas:

M

1. ex

1. ex singul. ^{ذَصْرَة} & ^{ذَصْرِي}, fit ^{ذَصْر},
 c.l. ex ^{غَرْفَة}, *coenaculum* fit ^{غَرْف}, *coenacula*,
 ex ^{كَبْرِي}, *maxima*, ^{كَبْر}, *maximae*.

2. è substantiuis 4. literarum, quarum penultima quiescens, ne tamen vltima ^ي vel ^ي fuerit, oritur forma ^{ذَصْر}, v. l. ex ^{جَدَّ} ^{أر} paries fit ^{جَدْر} *parietes*.

3. ex adiectiuis vtriusque generis, in masculino formam comparatiui habentibus ^{أَنْصَب}, v. c. ^{أَحْمَر} *ruber* & ^{أَحْمَر} *rubra* fit ^{أَحْمَر} *rubri* & *rubrae*.

4. ex singul. ^{ذَصْرَة} fit ^{ذَصْر} v. c. ^{ذَصْرَة} *uter*, ^{ذَصْرَة} *uteres*.

5. ex (a) trilaterarum media dicesmata, (a)
 it. (β) ex ^{ذَصْر} & ^{ذَصْرَة} vel ^{ذَصْرَة} (b)
 (γ) a substantiuis ^{ذَصْر} & ^{ذَصْرَة} non habentibus secundam tertiae similem. (c)
 (δ) ab adiectiuis (non participiis passiuis),
 for-

formae ^{فَصِيْرٌ} eorumque foemininis in ^{ةٌ} ^{رُ}
 formatis. (d)

(e) ab adiectivis ^{وَصِيْرَانٌ} & ^{وَصِيْرَانَةٌ} *oritur*
forma ^{وَصِيْرٌ}.

(a) e. l. ex ^{قَوْحٌ}, *telum*, ^{قَوَّاحٌ}, *rela*, ^{قَوَّحٌ}
hasta, ^{رِيْمَاحٌ}, *hastae*.

(b) ^{رَجُلٌ} *vir*, ^{رِجَالٌ} *viri*.

(c) v. l. ^{جَبَلٌ}, *mons*, ^{جِبَالٌ}, *montes*.

(d) ^{شَرِيْفٌ} & ^{شَرِيْفَةٌ}, *nobilis*, ^{شَرَاْفٌ}, *nobiles*.

(e) e. c. ^{خِصَانٌ} & ^{خِصَانَةٌ} *esuriens*,
^{خِصَانٌ} *esurientes*.

6. a substantivis trilateris, vel in media
 dicesmatis, vel si prima Fata habet, Kisch-
 ratis, raro a forma ^{فَصِيْرٌ} vel ^{فَاَصِيْرٌ} descen-

dit plural. ^{فَصُوْرٌ}, v. c. ^{بِيْرٌ}, *semen*, ^{بِيْرٌ},
semina, ^{شَاهِدٌ}, *testis*, ^{شُهَدَاءٌ}, *testes*.

7. a participio nominascence primae acti-
 uae, vtriusque generis, fit forma ⁵نَصْرٌ, nisi
 quod masculinum ante vltimam inserat in-
 terdum ا. a ⁵ضَارِبٌ & ⁵ضَارِدَةٌ, *verberans,*
⁵ضَرِبٌ, *verberantes*, it. ⁵ضَرِبٌ.

8. ab adiectiuo rationali, (*de subiecto ra-
 tionali agente*), formae ⁵نَاصِرٌ, non habente
 vltimam و vel ⁵بِ fit ⁵نَصْرَةٌ, vt: ⁵كَامِلٌ
perfectus, plur. ⁵كَامِلَةٌ, *perfecti*, ⁵بَارٌ, *iustus*,
⁵بَارَةٌ, *iusti*.

9. ab adiectiuo rationali formae ⁵نَاصِرٌ
 quiescentis vltima fit ⁵نَصْرَةٌ, vt: ⁵غَاوِرٌ *op-
 pugnans* fit ⁵غَاوِرَةٌ, *oppugnantes*.

10. a substantiuis formae ⁵نَصْرٌ & a paucis
 formae ⁵نَصْرٌ & ⁵نَصْرَةٌ fit ⁵نَصْرٌ v. c. ⁵كَوْنٌ
vasculum, ⁵كَوْنَةٌ, *vascula*, ⁵زَوْجٌ, *maritus*,
⁵زَوْجَةٌ, *mariti*, ⁵قُرْبٌ, *simia*, ⁵قُرْبَةٌ, *simiae*.

11. a nominibus ^صفَصِيحٌ & ^صذُصَارٌ, ^صذُصَرٌ, ^صذُصِرٌ
 fit ^صذُصِرَةٌ, vt ^صفَتَيٌّ, ^صpuer, ^صفَتِيَّةٌ, ^صpueri, ^صأَخٌ,
^صfrater, ^صأَخُوَّةٌ, ^صfratres, ^صغَزَالٌ, ^صceruus, ^صغَزَلَةٌ,
 cerui.

12. a substantiuo ^صذُصَرٌ (a); & foemininis
 quibusdam, non terminatis in ة finale 4. li-
 terarum, quarum penultima ^صأوي (b) quie-
 scens non est; fit ^صأذُصِرٌ.

(a) ^صأُوْجَةٌ *facies*, plur. ^صأُوْجَةٌ.

Obf. Hinc fit ex ^صأَصْبِيبٌ *pippitus murium*
 in plurali pro ^صأَصْبِيبٌ, *tertia rad. ablata.*

(b) ^صأَيْمِينٌ *dextra*, vnde ^صأَيْمِينٌ.

13. a substantiuis triuma literarum cuiusuis
 formae, praeter ^صذُصِرٌ, vbi non est media و
 vel ^صبٌ vel tertiae similis, fit ^صأَذُصَارٌ, v. c.
Sur. II. v 21. ex ذُنٌ, similis fit ^صأَذُنَانٌ, similes.

14. a substantiuis masculinis 4. literarum
 quarum penultima quiescit, formatur plural.
 أَنْصَرَةٌ. Et sic fere perpetuo geminantia &

quiescentia Lam formarum نَصَارٌ & نَصَارٌ,
 vt: أَمَامٌ Antistes, أَيْمَةٌ Antistites, بِنَاتٌ
supplex, أَيْدَةٌ, *suppeltilia*.

15. A نَاصِرٌ & ab adiectiuo نَاصِمٌ, eius-
 que foeminino نَاصِيَةٌ fit نَوَاصِرٌ, vt: ضَارِبَةٌ
 ضَارِبٌ *verberans* M. & F. ضَوَارِبٌ, *verbe-*
rantes.

16. A quinque formis نَصَارٌ, نَصُورٌ, نَصِيرٌ,
 earumque foemininis oritur forma نَصَائِرٌ,
 v. c. عَقَابٌ, *calcaneus*, عَقَائِبٌ, *calcanei*.
 رِسَالَةٌ *epistola*, رِسَائِلٌ, *epistolae*.

17. a singulari نَصَارٌ & نَصْرٌ & saepe a
 concauis و (med. radical,) formarum نَصْرٌ
 &

50
 & صر
 vltim
 5
 عِلَامٌ,
 بِنَاتٌ
 iuuen
 18.
 quoru
 رَأْسٌ
 19.
 n. 8.)
 nata
 20
 cuius
 & ب
 حُرُوبٌ

& نَصْرٌ, & paucis aliis, potissimum, quorum
 ultima **ب** est, oritur forma نَصْرَانٌ, vt:
 غُلَامٌ, puer, غُلَامَانٌ, pueri, حُوتٌ, piscis,
 فَتَيَانٌ, pisces, فَتَيٌ, iuuenis, حَيْثَانٌ,
 iuuenes.

18. a substantiuus نَصْرٌ it. نَصِيرٌ & نَصْرٌ,
 quorum media rad. non est **و** vel **ب** fit
 نَصْرَانٌ, vt: بَلَدٌ, regio, بَلَدَانٌ, regiones.

19. ab adiectiuo rationali, (conf. supra
 n. 8.) formae نَصِيرٌ, cuius nec media gemi-
 nata est, nec tertia **اوي** fit نَصْرَانٌ v. c. ex
 نَصِيرٌ, stultus, نَصِيرَانٌ, stulti, Sur. II, 12.

20. ab adiectiuo rationali formae نَصِيرٌ
 cuius vel media geminata est, vel tertia **و**
 & **ب**, perfectorum rarius, fit نَصْرَانٌ vt:
 حَبِيبٌ, dilectus, حَبِيبَانٌ, pro حَبِيبَاتٌ, dilecti,
وي

وَأَمِّي، *amicus*, أَوْلِيَاءُ، *amici*, صَدِيقٌ، *verax*, أَصْدَقَاءُ، *veraces*.

21. ab adiectiuo eiusdem formae, it. ex
 نَاصِرٌ vel نَصْرٌ, dolorem aut aliquam affe-
 ctionem notante, fit لَصْرِي, vt: جَرِيحٌ,
vulneratus, جَرِحِي, *vulnerati*.

22. a singul. لَصْرَاءُ, fit لَصَارِي, vt:
 صَحْرَاءُ, *ager*, صَحَارِي, *agri*, &c.

II. Quadrilatera nomina quiescens
 affumunt, post literam vocis secundam, quae
 vna cum prima Fatam accipit, tertia Kischri,
 vt prodeat forma مَدَاخِلٌ, *vestibula*, ex sin-
 gul. مَدَخَلٌ, *vestibulum*.

Obs. tamen 1. interdum Nunnatur vltima.

2. pro Kischri vltimam quiescentem prae-
 cedenti sumitur quandoque Fata, vt أَذَارِي
 pro أَذَارِي *virgines*, a singul. عَصْرِي.

3. ة finale singulare plerumque excidit,
v. c. مَنْزِلَةٌ , *finetum*, pl. مَنْزِلَاتٌ .

4. Si ante ultimam aliqua quiescentium
praecesserit, plerumque manet; sed praee-
cedenti Kischri conformata; raro excidit, as-
sumto in fine ة , vt أَبْلَيْسٌ *Diabolus*, plur.
 أَبَا لَيْسَةٍ & أَبَا لَيْسَاتٍ .

5. Perfectorum substantiua, foeminina
nuda, vel solo ة aucta, quorum media ra-
dicalis habet dçiesma, illud in plurali in ta-
lem mutant vocalem, qualem possidet pri-
ma radicalis, vt: أَظْفَارٌ *ungues*, ab أَظْفَارٌ .

Obs. 1. *Plurium literarum nomina, quadratorum
sequuntur naturam, vna tamen vel pluribus literis
abieclis, v. c. خَنْزَرَةٌ, aranea, خَنْزَارِيْنٌ & خَنْزَرُوْنٌ
araneae. it. مُذْطَلَقٌ, solutus, مَطْلَاقٌ, soluti,
مُسْتَخْرَجٌ, eductor, مَخْرَاجٌ, eductores.*

Obs. 2. *Dantur etiam pluralia quaedam anoma-
la, v. c. أُمٌّ, mater, أَصْحَابَةٌ, matres, quasi ab
أُمٌّ, فَمٌّ, أَسٌّ, أَفْوَاهٌ, ora, quasi a فَوْهٌ, مَاءٌ,
aqua,*

N

agua, ^{5'02}أَوقِياءُ, & ^{5'02}أَيَّاق, aquae, quasi a ^{5'02}أَوقِياءُ
&c.

§. 53.

Status absolutus dici potest, *vel Constructus*. (a) *Constructus* abiicit *Nunnationem nominis utriusque*, (b) *quid? quod*, si *adfit, ipsam finalem* (c) & praeterea *Nomen prius*, *ordinarie & posterius effert in genitivo* (d)

Obs. 1. Tria nomina ^{5'02}أب pater, ^{5'02}أخ frater, & ^{5'02}حم, *focer*, ac interdum ^{5'02}شئ res, eandem in *statu constructo* literam allumunt in quocunque casu, quam sumserant in suffixis. (e) (conf. §. 25. m. 1. n. 4. not. bb.)

Obs. 2. ^{5'02}نو possessor, in regimine habet in genit. ^{5'02}نِي, accus. ^{5'02}نَا, os in regimine ^{5'02}فِي, etiam cum suffixo, accus. ^{5'02}فَا, vti & alia quaedam nomina *extraordinarie casus suos instellunt*.

(a) *Regimen* ab aliis vocatur, & tum oritur, quando duo substantiva ita inuicem *construuntur immediate*, ut uno ab altero recto, *postremum latine in genitivo* sit *effendum*. Tum Ebraice prius tantum *mutationi obnoxium est*, Arabice *utrumque*.

(b)

(b) رَبِّ الْعَالَمِينَ, Domino creaturarum,
conf. not. d.

(a) بَنِي إِسْرَائِيلَ, ô filii Israelis.

(d) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ, directori diei iudicii.

(e) أَبِي دَاوُدَ, hic est pater Davidis, ^{أَبَا} دَاوُدَ,
patrem Davidis, &c.

CAP. VI.

De particulis & figuris Gram-
maticis.

§. 54.

Particulae nomine veniunt omnes voces
indeclinabiles, aduerbia, praepositio-
nes, interiectiones. Quarum aliae

1. *Inconnexae*, per se vocem constituere
possunt, & ex Lexicis facile petuntur.

2. *Connexae* aliae, quae in oratione sem-
per aliis adhaerent, suntque potissimum

1. *Interrogatiuum* potissimum, (a) ra-
rius *disiunctiuum*, (b).

N 2

2. Li-

2. Literae و & ف, ac, dein, ك, sicut, ت per, س, post, futuris praeposita, omnes per — praefigi solitae.

3. Literae د in, ج ad, praemissae per Kifchri. (c)

(a) v. c. Sur. II, 29. أَذْجَعَلُ فِيهَا, num collocabis in eandem?

(b) أَذْذَنْ رَثَمَ أَم كَم, siue commonueris ipsos, siue non. Sur. II, 6.

(c) Exempla iam ante suppeditata vid. ad §. 5. th. II. III. V. VII. VIII. IX. & X,

§. 55.

Quod doctrinam de figuris Grammaticis concernit, de *Epenthesi* pronominum dictum iam est c. II. §. 20. n. 2. Caeterum *quiescibiles literas* (a) *inserit*, *rarius mobilem.* (b)

(a) v. c. فِيهَا pro فِيهَا in ea.

(b) v. gr. Sur. II. 37. يَا قَوْمِ أُوذِيَ اللَّهُ بِالَّذِينَ كَفَرُوا لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَيَسْخَرَهُمْ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَلِيَقْتُلَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَكْفُرَهُمْ وَلِيَقْطَعُ رِجْلَيْ سُلَيْمَانَ وَتَقَطَعَتْ رِجْلَاهُ يَوْمَ كُنْتُمْ فِي الْكُفْرِ وَلِيُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ رِجْلَيْهِمْ يَوْمَ يُرِيدُ أَنْ يَمُوتَ سُلَيْمَانَ وَأَنْ يَقُولَ لَهُ رَبِّ أُمَّةٍ أَدَّبْتَهُمْ وَفِي الْيَوْمِ تُبْلَغُ الْحِكْمَةُ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا

radicis أَذْجَب, venit.

Bibliothek der
Deutschen
Morgenländischen
Gesellschaft

§. 56.

§. 56.

Paragoge adiicit 1. Imperatiuorum & Futurorum personis (extra plurales foeminas), ﴿ ٓ ﴾ (a)

2. ﴿ ٓ ﴾ — omnibus Futurorum personis affigi solitum (b), affirmatiuis ﴿ ٓ ﴾ & ﴿ ٓ ﴾, abiectis & per ﴿ ٓ ﴾ ac ﴿ ٓ ﴾ praemissum indicatis. (c)

3. ﴿ ٓ ﴾ quiescens, verbo in fine per affirmatiuum plurale ﴿ ٓ ﴾ crescente. (d)

Obf. Ortum trahit haec figura ex praemissis particulis ﴿ ٓ ﴾ an, ﴿ ٓ ﴾ ne, ﴿ ٓ ﴾ كَيْتَ, vtinam, & ex praemisso ﴿ ٓ ﴾ (e)

(a) v. c. ﴿ ٓ ﴾ اذْصُرْنَ, iuuu, ﴿ ٓ ﴾ يذْصُرْنَ, iuuabit.

(b) ﴿ ٓ ﴾ يَفْضَلْنَ, perdet.

(c) ﴿ ٓ ﴾ يَفْضَلْنَ, maleperdent M.

(d) ﴿ ٓ ﴾ اٰمِنُوْا, credite.

(e) v. l. ﴿ ٓ ﴾ لِيَسْجُنَّ, incarcerabitur.

§. 57.

Apocope (a) dēciemat ultimam radicalem Futuri a fine non crescentis; (b) crescentis autem affirmatiuam ꝛ tollit (c) (praeterquam in foeminino plurali), vt forma magis conueniat, cum forma futuri Ebraici.

2. Ortum trahit Apocope (a) ex praemis-
sis particulis, כֵּן non, לֹא nondum, אֲלֵ, ne,
כֵּן, non, (d)

(β) Ex Vocibus אֲנִי, si, מֵא, quicquid,
וְאֵינִי, & אִי, quicumque, אִי, & אֵינִי,
חַיִּים, vbicumque, וְיִדּוּ, quandocumque,
וְאֵינִי, cum, אֲנִי, & אֵינִי, cum; ea
tamen lege, vt aliud verbum statim sequatur,
priori significato respondens. (e)

(γ) Ex imperatiuo, particulam אֲדֹ, in-
cludente (f).

(a) Num Syncopen dicere velit, quando v. c.
particula ꝛ literam ה nominum tollit, vti apud
Ebraeos literae כּלּ tollere suuerunt ה articuli,

an vero minus? id cuiusuis arbitrio permittimus.

v. l. بِسْمِ, in nomine, ex اِسْمٍ, nomen.

(b) v. c. يَفْسِدُ, corrumpet.

(c) يَفْسُدُوا, perdent.

(d) v. c. *Sur. II. 21.* وَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ اَنْدَادًا

ne constituatis DEO pares.

(e) مَعِي تَجْلِسُ اَجْلِسُ, cum sederis, sedebo.

(f) اُنصِرْنِي اُنصِرْكَ, iuua me, iuuabo me,

i. e. si iuuabis me, iuuabo te.

§. 58.

Antbitesis nasbat futurum, i. e. mutat Dumma eius finale in Fata, & tollit ۛ in fine feruiens, praeterquam in foeminino plurali. (a)

2. *Antbitesis ortum debet* (a) *particulis* كَيْ, اَنْ, لَنْ, nequaquam, لَنْ

horumque compositis اِكَيْ, لَنْ, &

حَتَّى, اِلَّا, كَيْلَا, ut, ne, ut vel

dones, اَوْ, ut, siue, (b)

Item

Item (β) اِنَّ vel اِنَّا, *bene, age*, ab initio sententiae, & intercedente iuramento vocatione aut negatione ante futurum, rem futuram significans, (c) etiam

(γ) و & ف, si futuro praefixae, respectum habent ad praecedentem enunciationem. (d)

(a) لَكِيْلًا تَحْطُوْا, *ut ne peccetis.*

(b) لَنْ نُوْمِنَ, *neutiquam credemus.*

(c) اِنَّا اَنْصُرُكَ, *bene, iuuabo te.*

(d) لَا تَضْرِبْ فَيَغْضَبَ, *ne verbera ut irascatur.*

CAP. VII.

Varia Arabicae Grammaticae supplementa suppeditans,

§. 59.

Partes orationes Arabicae facile a se inuicem secernuntur; Praecognitis scilicet pronomibus, (a)

I. VERBA manifestantur, & quidem

I. prae-

tionem licet ablata. (m) Terminaciones quoque foemininae & plurales. (mn) Modo adfit forma, participio cuidam competens, cuiusvis sit coniugationis. Caeterum etiam

! Primae radicali postpositum participium Benoni; ꝑ secundae, passivum prodit participium. (n) Si haec dicta non quadrant.

II. Nomina manifestant nunnatae & non nunnatae casuum terminaciones, (p) praepositiones, (q) literae essentialiter serviles, أمثلة, (r) nec non terminaciones foemininae (s) atque plurales. (t)

(a) ex §. 19. seqq.

(b) v. c. أنزل, missus est, coniugationis IV.
يستنهزركم بيم, irridebit ipsos. Coniug. XIIIae.

(c) c. l. أنعبت, gratiosus es, كفرولا, abnegant, كنتم, estis, نزلنا, misimus.

(d) اهدنا, duc nos.

(e) v. l. آمنوا, credite.

(f) conf. §. 56, not. a.

(g)

(g) *تَجْرِبُونَ*, *transgredientur*, *perfolues*.

(b) conf. §. 56. not. b.

(i) *مُسْتَقِيمٌ*, *rectificatus*.

(k) conf. §. 31. e. l. *Sur. II. 18.* *مُحِيطٌ*, *probe sciens*.

(l) *لِلْمُتَّعِينَ*, *piis*, *مُصَدِّقًا*, *verificantem*.

(m) *هُوَ الَّذِي أُبْرِحَ*, *hic est conuersor misericors*. *Sur. II. 53.*

(mm) *مُفْلِحُونَ*, *felices*.

(n) coll. §. 31.

(o) *أَسْتَوْفَدَ نَارًا*, *incendit lucem*, *Sur. II. 16.*
بِدَلَاءٍ, *tentamen*.

(p) *بِالْبَاطِلِ*, *cum iniquitate*, *أَسْتَوْفَدُوا*
آضِلًّا *Sur. II. 15.* *coëmerunt errorem*.

(q) e. c. *بِنُورِهِمْ*, *cum luce ipsorum*.

(r) v. gr. *جَنَّةٍ*, *hortus paradisi*, *شَيْطَانٍ*,
Satanas.

(s) *صَاعِدَةً*, *fragor*.

﴿ذَوَاتُ﴾ *interficiunt Vates,*
 ﴿ذَوَاتُ﴾ *perennantes.*

§. 60.

Radix inuestigatur, I. si vna cum punctis abiiciantur omnes actu seruientes literae,

1. *Ex praesentiales*

(a) *Consignificatiuae*, quae tironi innotescunt ex versione latina, praepositiones, (a) articulum, interrogationem (b) &c. copulam, vel pronomina, nominibus ac verbis adiiciente. (c)

(β) *Otiosae*, quae vel ex constructione cognoscuntur, (d) vel ex regulis figurarum, voci aliquid addentium. (e)

2. *Essentialiter seruiles* manifestant in verbis (f) §. 27. sqq. in nominibus §. 46. sqq. approbati a contextu. (g)

3. *Si quae deprehenduntur semper radicalis*, eidem connumeremus alias vel praecedentes, vel subsequentes, vel utrinque, donec thema expleant. (b)

4. *Ex literis mere seruilibus*, ea, quae se de sibi ad seruendum minus propria deprehenditur, habetur pro radicali, tot connumerat-

vera-

meratis aliis, quod ad radicem sunt necessariae. (i)

5. Si quatuor remanserint vel plures actu radicales, vel nomen compositum, aut peregrinum arguunt, (k) vel more quadratorum punctis notandae sunt. (l)

II. Si tres literae remanserint,

1. In lexicis obviae, ac contextui convenientes, radicem faciunt, punctandam juxta §. 27. (m)

2. Non occurrentibus illis in Lexicis, convenienter contextui, prima و in و (n) vel ʾ mutetur; tertia vero ʾ in ʾ; (o) ʾ tertia و in ʾ; (p) media etiam ʾ vertatur in و vel و (q)

III. Sin modo duae supersint, videndum

1. An aliqua istarum extra praefixum (r) Tischdid habeat, nam

(α) Prior Tischdidata indicat loco primae radicalis supplendum esse ʾ أو ذى (s)

(β) Posterior Tischdidata indicat mediam geminatam. (t)

(γ) Tischdidata Characteristica Vtae Coniugationis indicat loco primae ط ظ vel ض ص supplendam esse. (u)

○ 3

(δ)

(d) *Affirmativa Tischeiddata indicat loco tertiae ّ vel ِ esse ponendum. (vv)*

2. *non Tischeiddata vlla*

(a) *Vocalis sub priori residua ُ vel ُو*

(x) *mediam indicat quiescentem ; ِ ُ*
mediam ِ prodit. (y)

(B) *Vocalis praeformatiui و ُ indicat primam و ي vel ا (z)*

3. *Si nihil horum adfuerit, suppleatur prima vel tertia debilis. (aa)*

IV. *Quodsi modo vnica remanserit, loco primae & tertiae radicalis addatur quaedam debilis. (bb)*

(a) v.l. *Sur. II. 2. in nomine وِبَا لَيَوْمِ, & in diem, abiicienda copula و, praepositio ب, articulus ل remanet يوم per diem exsistit.*

(b) *Sur. II. 29. أَتَجْعَلُ, num constituturus es? rad. جَعَلَ.*

(c) *Sur. II. 32. أَنذِرْهُمْ بِآسَائِهِمْ, vaticinare illis de nominibus istorum, a rad. نَذَرَ, eminuit, & نَزَلَ altus fuit, in IVta coniugatione nomen imposuit.*

(d)

(d) Sur. I. 2. ^{لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} الْحَمْدُ لِلَّهِ, *laus DEO*. Litera ج
 vocis posterioris eiecta, primaque I suppleta, ad-
 est radix ^{لَا} *coluit*.

(e) ^{أَنْتُمْ} أَنْتُمْ رَوُّوا, *recordamini*, Sur. II. 46. abie-
 cto praeformatiuo I, it. paragogico I & afforma-
 tiuo و, praesto est rad. ^ن نَكِرٌ.

(f) ^{يَذُوقُونَ} يَذُوقُونَ, *dissoluent*, rad. ^ذ ذَقَض, Sur.
 II. 26.

(g) v. c. Sur. I. 2. ^{رَبِّ الْعَالَمِينَ} رَبِّ الْعَالَمِينَ, *domino crea-*
turarum. In voce posteriore abiicienda est termi-
 natio plural. ^{يُن} يُن cum ال artic. it. I post pri-
 mam radicalem essentialiter seruire, vt fit radix
^{عَلَم} *signauit*.

(h) Sur. II. 3. ^{أَنْزَلَ} أَنْزَلَ, *missus est*, *deprehendi-*
tur semper radicalis ^ن ن, connumeratur praecedens
 ذ, sequens ج, quae tamen & ipsae hic seruire
 nequeunt. Iuuabit hic multum, ad ductum §. 5.
 doctrinam de literis actu seruientibus & non ser-
 uientibus sedulo consuluisse. Rad. est ^{نَزَلَ} نَزَلَ,
descendit.

(i) v. l. in voce ^{مَدِينَةٍ} مَدِينَةٍ, *directori*, Sur. I. 3.
omnes literae seruire possunt. Verum enim vero
 h. l.

no h. l. non seruit ex §. 5. *ib.* XI. p. 24. *litera f*
seruit ex l. c. ib. I. m. II. n. 2. p. 16. *non seruit*
ex l. c. ib. X. *non seruit ex ib. IX.* *radix pro-*
dit *مَدَكَ*, *regnauit, direxit.*

(k) *اسم آييل*, *Israel. Sur. II. 39.*

(l) *conf. supra §. 33.*

(m) *Sur. II. 6.* *حَدَم*, *clausit.*

(n) *v. c. Sur. II. 2.* *يُوقِنُونَ*, *credenti, rad.*

أَمِنَ. *ib. v. 3.* *يُوقِنُونَ*, *experientur certo, rad.*

يَقِنَ, *certo cognouit.*

(o) *هَدَى*, *directio, rad.* *هَدَى*, *dire-*
xit, Sur. II. 4. l. c. v. 14. *يَسْتَهْزِئُ*, *irridebit,*

rad. *هَزَأَ*, *subsannaui.*

(p) *يَغْتَرُ*, *pugnabit, rad.* *غَرَا*, *pugnaui.*

(q) *Sur. II. 12.* *قَالُوا*, *inquium, rad.* *قَوْلَ*

dixit, Sur. II. 18. *حَاطَ*, *obseruans, rad.* *حَاطَ*

vel حَاطَ, *custodiuit.* *Perinde fere est, quam-*
cunque ex quiescentibus admiseris, siue ا, siue و,
siue ي, uti apud Ebraeos.

(r) *v. gr. in اَللّٰه*, *abieeto articulo, prior Tu-*
didata

didata non indicat quandam radicalium, quia ob articulum א praemissum inscribitur.

(s) Conf. §. 34. n. 3. it. *not. e. p. 68.*

(t) *אֱדוֹמִים*, a Domino ipsorum, rad. *אָדַם*

seu *אֱדוֹמִים* dominus fuit, Sur. II, 4.

(u) Conf. §. 34. n. 1. *not. a.*

(v) l. c. n. 4. *not. f.*

(xy) *אָמְרוּ*, *dicite*, rad. *אָמַר*, *אָמַרְתִּים*, *dicite*, rad. *אָמַר*

אָמַרְתִּים, *incede*, rad. *אָמַרְתִּים*, *incedite*, rad. *אָמַרְתִּים*

(z) Vid. supra *not. n.*

(aa) v. gr. in voce *אָמַרְתִּים* abiecto articulo. & remanentibus literis *אָמַרְתִּים*, supplenda est prima א, Sur.

II, 1. E contra v. s. in voce *אָמַרְתִּים*, *duc nos*,

abiecto suffixo *אָמַרְתִּים*, & praeformatio Imperatiui אָמַרְתִּים ablato, supplenda est tertia debilis.

(bb) e. l. *אָמַרְתִּים* *custodi*, a *אָמַרְתִּים* *custodiuit*, conf. §. 41. 1. 2. *obs. not. **

§. 61.

Dignoscendarum a se invicem coniugationum gratia non tanto labore ac cura opus est, quanta apud Ebraeos. Consultatur modo hic §. 27.

P

§. 62.

In *analyſi Arabica* ordine obſeruetur

I. LECTIO, & in ea quidem

1. Doctrina de literis §. 1. -- 5.
2. de vocalibus §. 6. 7. 8.
3. de puncto vocali §. 9.
4. de notis diacriticis §. 10. -- 14.
5. de ſyllabis atq; tono §. 15. & 16.

II. SIGNIFICATIO, ex verſione vel aliunde petenda.

III. (α) RADICIS INVESTIGATIO ex §. 60. inſtituenda.

(β) diſcrimen partium orationis §. 59.

IV. FORMATIO

I. Pronominis ex §. 18. -- 22. ſpeciatim ſuffixorum §. 24. ſequ.

II. Verborum perfectorum §. 27. -- 34. imperfectorum vero §. 35. -- 43.

III. Nominum, §. 44. -- 53. ſpecie tenus articuli §. 23. Quo & particulae ſeparatae referendae. De caeteris

IV. Conf. §. 54; vti & ſequentes de Figuris Grammaticis.

Tabu-

Tabula addendorum & corrigendorum.

Ad p. 6. m. II. n. 1. adde; † etiam post — *quiescit*, v. c. *Sur. II. 3.* *وَبِالْآخِرَةِ*, & *in nouissima.*

Ad l. c. *Obs. 3.* adde; *Literae debiles, maxime Dciesmandae, abiectae, compensantur saepe per Tischdid*, v. c. pro *أَيَّامٍ*, *dies*, dicitur *أَيَّامٍ*.

Ad l. c. p. 7. *Obs. 5.* ad. *Rarius vocales ad literas se accommodant*, v. gr. vt *دِيضٌ*, pro *دِيضٌ* plur. fractum a sing. *أَدِيضٌ*, *albus*.

p. 9. l. 2. adde: *ي* literis subnectitur, *conf. not. l. it.* *يِي*.

p. 11. *not. m. leg.* *هَدَأَبٌ*.

p. 13. *lin. antepenult. dele vocem semper.*

p. 14. l. 4. *lit. و* e numero earum exime, quae ab initio tantum seruiunt.

Ib. l. 7. tolle voces; & medio.

p. 15. *ad ib. I. m. I. n. 1. lit. (a)* adde loco *تڤ*

Elif saepe adest Hamsa, v. c. *أَلِفٌ ذَنْزَرْتَهُمْ*, *sive com- monueris illos.*

ib. ad n. 3. adde; † est etiam nota distinguentis: vid. lin. praec.

Ad m. II. & III. l. c. *obs;* quod † etiam *in infinitiuus seruiat tam in medio, quam in sine.* *conf. §. 32.*

Ad p. 24. th. X. adde, quod \int etiam *seruiat*,
ut pleonasticum, it. in \int *articuli. v. c.* أَنَّ اللَّهَ
 $\text{يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ}$ *viique DEVS (in amante est)*
amat fideles. conf. Erpen. R. A. p. 158.

Ad p. 25. *ib.* XII. m. II. adde; \int *seruit et-*
iam in nonnullis infinitiuis conf. §. 32. l. c. ad m.
 III. n. 2. *seruit etiam in nominibus auctis. v. l.*
 مَكَذِبَانِ , *mendax.*

Ad p. 26. *ib.* XIII. adde; \int *in infinitiuis seruit.*
conf. §. 32.

Ad p. 31. *not. a.* obserua: Quisquis nomen $\tau\epsilon$
Dciesma cum Golio L. A. p. 802. sq. a rad. حَنِم
refecuit, amputauit, deriuare velit, vnde & حَنِم
amputatio; nos non inueniet contradicentes.
Erit autem tum Dciesma nota externa, syllabam
alteram ab altera refecans ac fecernens.

p. 32. m. I. n. r. l. 15. lege أَوْمِين , *ib.* l. 20. leg.
notissima.

p. 36. ad *not. a.* obf. Quisquis nomen $\tau\epsilon$ Wisla
cum Golio L. A. p. 2681. sq. a rad. وَصَل , *rem rei*
innoxie, deriuare velit, vnde est وَصَل , *copula, com-*
missura, nos nec huic multum refragabimur.
Erit autem tum Wisla nota externa, vocem, cui
in scri-

inscribitur, cum praecedente inter pronuntiandum coniungens.

p. 40. §. 15. not. a. lege; *literatum:*

p. 44. l. 9. lege نَلَّكَ،

Ad p. 46. Obs. 2. adde; *Elif radicale vna cum Elif articuli abiicitur v. c.* لَلَّ.

p. 53. l. 18. leg. أَفْصَلَ.

p. 55. l. 9. n. 5. lege أَفْتَلَّ.

p. 56. lin. 18. lege أَفْضَلَ.

p. 64. l. 14. lege يَتَفَقَّطُ.

p. 68. l. 13. leg. أَذْبَبُوا.

p. 71. n. 4. ita concipe; *primam radicalem decemmandam in V.ªa coniugatione abiiciunt &c.*

Ad p. 74. §. 41. m. I. n. 2. Obs. adde; *vel tertiam radicalem penitus abiiciunt.*

p. 84. l. vlt. lege صَدَقُوا.

p. 89. l. 6. leg. رَجُلٌ.

p. 90. l. 15. pro voce postrema ^{5 6} ذَصْرَة pone
^{5 6} ذَصْرَة.

p. 97. l. penult. leg. ^{5 6} أمهات.

p. 101. l. 2. leg. foemininas.

p. 103. l. 8. lege ^{5 6} أذَصْرَة, & pro voce po-
 strema me, pone; te.

p. 105. l. 8. literae: ^{5 6} ب praemitte >

Si quae, praeter opinionem, adhuc su-
 persunt, σφάλματα, leuiores erunt, & a
 placido ac erudito lectore facile
 corrigentur.

Primae Classis coniugatio actiua.

Pluralis, Dualis, Singularis.

	i. comm.	2. f.	2. m. dual.	2. m. pl.	3. f.	3. masc.	i. comm.	2. foem.	2. masc.	3. foem.	3. dual. c.	3. masc.	
<i>Praeteritum,</i>													
<i>Perfectum,</i>	قَصَلْنَا	قَصَلْتَنِي	قَصَلْتُمَا	قَصَلْتُمْ	قَصَلْنَا	قَصَلُوا	قَصَلْتُمْ	قَصَلْتِ	قَصَلْتِ	قَصَلْتِ	قَصَلَا	قَصَلَّ	secuit,
<i>Fe Iod,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Fe Vau,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Hamsatum Fe Elif,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Hamsatum media Elif,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Hams. med. Vau,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Hams. med. Iod,</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Quiescibile tertia</i>	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
— — و	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
— — ي	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	عَصَرَ
<i>Quiescens tertia</i>	عَصَرْنَا	عَصَرْتَنِي	عَصَرْتُمَا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْنَا	عَصَرُوا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرَا	عَصَرَ	pugnauit,
— — ي	عَصَرْنَا	عَصَرْتَنِي	عَصَرْتُمَا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْنَا	عَصَرُوا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرَا	عَصَرَ	confugit,
<i>Quiescens secunda</i>	عَصَرْنَا	عَصَرْتَنِي	عَصَرْتُمَا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْنَا	عَصَرُوا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرَا	عَصَرَ	declinauit,
— — ي	عَصَرْنَا	عَصَرْتَنِي	عَصَرْتُمَا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْنَا	عَصَرُوا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرَا	عَصَرَ	reuerfus est.
<i>Geminans secundam,</i>	عَصَرْنَا	عَصَرْتَنِي	عَصَرْتُمَا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْنَا	عَصَرُوا	عَصَرْتُمْ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرْتِ	عَصَرَا	عَصَرَ	extendit.

Schema

Primas Classis

Plinius, Naturalis

1. comm.	1. comm.	1. comm.
2. comm.	2. comm.	2. comm.
3. comm.	3. comm.	3. comm.
4. comm.	4. comm.	4. comm.
5. comm.	5. comm.	5. comm.
6. comm.	6. comm.	6. comm.
7. comm.	7. comm.	7. comm.
8. comm.	8. comm.	8. comm.
9. comm.	9. comm.	9. comm.
10. comm.	10. comm.	10. comm.
11. comm.	11. comm.	11. comm.
12. comm.	12. comm.	12. comm.
13. comm.	13. comm.	13. comm.
14. comm.	14. comm.	14. comm.
15. comm.	15. comm.	15. comm.
16. comm.	16. comm.	16. comm.
17. comm.	17. comm.	17. comm.
18. comm.	18. comm.	18. comm.
19. comm.	19. comm.	19. comm.
20. comm.	20. comm.	20. comm.

Sobana Participiorum

Participium, Verbum, etc.

Participium, Verbum, etc.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a table format]

Participium, Verbum, etc.

7719

Handwritten entries at the top of the page, including a large number '7719' and several lines of text in Arabic script.

A series of approximately 15 horizontal lines of handwritten text in Arabic script, arranged in a list-like format.

A line of handwritten text in Arabic script, possibly a separator or a specific entry.

Another line of handwritten text in Arabic script, continuing the list.

A final line of handwritten text in Arabic script at the bottom of the page.

D: De 678

ULB Halle

3/1

000 872 113

